

MAREC
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

LETOS sem dobil že dvoje pisem z naročnin, a brez imena in naslova pošiljatelja. Erijo pismo je bilo odposlano preko pošte Clayton, Vic., drugo je imelo žig Fremantle, W. A. To se dogaja od časa do časa in me spravlja v zadrego.

Je pa uprava včasih še v drugih nevšečnostih. Nekdo mi pošlje vsoto "za naročnino" in nič posebej ne omeni, da je v vsoti vključen tudi dar v tiskovni sklad. Čisto naravno celotni znesek vpišem za tekočo in bodočo naročnino. Pa se mi je že zgodilo, da se je naročnik pritožil, ker "ni našel v Mislih med darovalci v tiskovni sklad svojega imena." Seveda ne, ker pri pošiljki ni naznačil daru, naročnine pa ne objavljam. — Tudi je pošiljatelj včasih izrecno pripisal daru, da "hoče biti neimenovan". Po dveh mesecih pa me je užaljen vprašal, kako vendar, da svojega imena ne najde med darovalci v tiskovni sklad. Mogoče je pozabil, kaj mi je naročil; ali pa je tisto naročil "kar tako", v upanju, da ne bom vzel zares. A te stvari je vzeti zares, četudi se lahko zgodi, da v pozabljivosti napravim pomoto — sem pač le človek. Če se da popraviti, se rad opravičim in uredim po želji.

Dogodi se tudi, da pri najboljši volji ustreči (zlasti, kadar mi je dano, da sam razdelim dar) le ne ustrežem. Zato je moja želja: jasna razlaga namena pošiljke, pa bo vse prav!

— Urednik in upravnik

Slika na platnicah: GOLICA v velikonočni obleki pomladanske lepote — tisočerihi narcis.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110



KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštšina v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj samo 10.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.—dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.—dol.

VSTAL JE GOSPOD!

PRED nami so spet velikonočni prazniki. Že skoraj dva tisoč let obhajamo verniki skrivnost vstajenja. Zunanje slovesnosti so dobivale v teku stoletij novo obliko, po vseh deželah so mnoge krajevne navade popestrile praznovanje — samo pogledmo našo slovensko velikonočno tradicijo! A bistvo velike noči je še vedno isto: za nas danes, kot je bilo za mlado Cerkev prvih kristjanov.

Sezimo daleč nazaj v drugo stoletje in prisluhnimo mislim, ki jih je razpletel v svojem velikonočnem govoru škof Meliton iz Sarde! Njegove besede naj ogrejejo tudi nas, stoletja od takrat, ko so bile izgovorjene, pa vendar še vedno tako velikonočno sveže in prepričljive:

Predragi, treba je prav razumeti: skrivnost velike noči je vedno nova in stara, večna in časovna, minljiva in neminljiva, smrtna in nesmrtna.

Stara je ta skrivnost po stari zavezi, nova po božji Besedi. Časovna zaradi prispodob, večna zaradi milosti. Minljiva zaradi žrtvovanja jagnjeta, neminljiva zaradi življenja Gospoda. Smrtna zaradi njegovega pokopa, nesmrtna zaradi njegovega vstajenja od mrtvih.

Zaveza je starodavna, toda Beseda je nova, podoba mine, milost traja večno, minljivo je jagnje, neminljiv je Gospod, ki je bil žrtvovan kot jagnje, a je vstal kot Bog. Bil je kot jagnje, peljano v zakol, kot nema ovca pred tistimi, ki jo strižejo, in ni odprl svojih ust. Prispodoba je minila, pomen je postal dejstvo: namesto jagnjeta Bog—človek, v človeku pa Kristus, ki vse obsega.

Zato je žrtvovanje jagnjeta, obhajanje velike noči in pismo zaveze imelo en sam cilj: Jezusa Kristusa. V stari zavezi je vse kazalo na Kristusa. V novi zavezi je vse povezano s Kristusom v še večji meri.

Pismo je postalo Beseda, iz starega je nastalo novo (oba pa sta izšla iz Siona in iz Jeruzalema). Zapoved je postala milost, podoba resničnost, jagnje Sin, ovca človek, človek pa Bog.

Gospod, čeprav Bog, je postal človek, ki je trpel za trpeče, bil je jetnik za jetnike, obsojen za krivce, pokopan za pokopane. Vstal je od mrtvih in mogočno vzkliknil: Kdo je, ki mi bo sodil? Naj se mi približa! Jaz sem osvobodil obsojenca, oživil mrtveca, obudil pokopanega. Jaz sem Kristus, ki sem premagal sovražnika, poteptal pekel, močnega zvezal in povzdignil človeka do nebes: jaz, ki sem Kristus.

LETNIK

34

ŠT. 3

MAREC

1985

božje
misli
in
človeške



VSEBINA:

- Vstal je Gospod!
— velikonočne misli — stran 33
- Cankarjeva vera v onostransko življenje — stran 34
- Velikonočni kristjani — N. P.
— razmišljanje — stran 35
- Simobli velike noči — N.
— stran 37
- Koliko je človek vreden?
— Dr. V. Brumen — stran 38
- Seme na opustošeni njivi
— črtica — Luč — stran 39
- Družinska miza in velikonočna jedila — Julka Nežič — stran 41
- Izpod sydneyjskih stolpov
— P. Valerijan — stran 43
- Rudarjev veliki petek — črtica
— J. L. — stran 45
- Izpod Triglava — stran 46
- Božja beseda — V najbolj varnih rokah — P. Ciril — stran 48
- Adelajdski odmevi
— P. Janez — stran 50
- Mati bolečin — stran 51
- Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barclay — stran 52
- Naše nabirke — stran 52
- P. Bazilij tipka ... — stran 55
- Z vseh vetrov — stran 58
- Kotiček naših mladih
— stran 60
- Križem avstralske Slovenije
— stran 61
- Dajmo si duška: smeh je zastonj
— pravijo doma — stran 64

KO sem bil otrok,
sem si včasih zaželel,
da bi bil visoko tam med zvezdami,
ali na mavrici,
in da bi gledal na zemljo
s takimi očmi;
ki bi jim nikjer ne bilo skrivnosti.
Zdaj bi več ne želel
takih angelskih oči;
spomin bi mi na vekomaj zagrenil
sama sveta nebesa . . .
Drugače ne more biti,
ne sme biti:
nekje je drugo življenje — kjerkoli.
Plemenitejši, večje,
spoznanja polno življenje,
nič podobno temu trudnemu,
slepemu, zehajočemu umiranju,
ki je zdaj naš delež.
Jaz verujem v to drugo življenje
— odkod drugače
hrepenenje po njem,
hrepenenje po smrti,
po osvobojenju iz te žalostne ječe!
In nikoli ni bilo to hrepenenje
tako globoko in tako bolesti polno,
kakor je zdaj, ob teh urah, ko vem,
kako blizu mi je kolovoz
in kako daleč so mi zvezde.

I. CANKAR (Lepa Vida)



Pridite torej vsa ljudstva, obtežena z grehom, in dosegli boste pomilostitev. Jaz sem vaša oprostitev, jaz velika noč vašega odrešenja, jagnje, ki je bilo za vas darovano. Jaz sem vaše očiščenje, vaše življenje, vstajenje, vaša luč in vaša rešitev, vaš kralj. Jaz vas ponesem v nebesa, jaz vas bom obudil in pokazal Očeta, jaz vas bom s svojo močno roko povzdignil.

Pa dodajmo še nekaj misli iz pridige sv. Gregorja Velikega, papeža (540 — 604), o Tomaževem dvomu za našo potrditev:

En sam učenec je manjkal, ko je prišel Jezus. Ko pa se je vrnil in slišal, kaj se je zgodilo, ni hotel verjeti. Gospod je prišel v drugo in nevernemu učencu ponudil stran, naj jo potipuje; pokazal mu je roke in sledove ran ter ozdravil rane njegove nevere . . .

Ni se vse to zgodilo po naključju, temveč po božji previdnosti. Božja ljudomilost je namreč na čudežen način storila, da je učenec, ki je dvomil, smel potipati rane na Učiteljevem telesu, s tem pa je ozdravil rane naše nevere. Več nam koristi Tomaževa nevera, da verujemo, kot vera vseh drugih učencev. Ko namreč on začne verovati, potem ko je potipal rane, se naš duh reši vsakega dvoma in se utrdi v veri. In tako dvom enega učenca in njegovo izkustvo pričata za resnico vstajenja.

Potipal je in vzkliknil: "Moj Gospod in moj Bog!" Jezus mu je rekel: "Ker si me videl, Tomaž, veruješ." Apostol Pavel pa pravi: "Je pa vera trdno prepričanje o tem, kar kdo upa, prepričanje o stvareh, ki se ne vidijo." Vera namreč sprejema stvari, ki jih ni mogoče pokazati. Kar vidimo, ne verujemo, temveč spoznavamo. Zakaj pa Gospod pravi Tomažu: "Ker si me videl, Tomaž, veruješ." Umrliji človek namreč ne more videti božanstva. Videl je človeka in priznal je Boga.

Zato pa nas razveseli, kar sledi: "Blagor njim, ki niso videli, pa so verovali." Božja modrost v tem označuje nas, ki Boga ne vidimo po telesu, temveč ga sprejemamo z dušo. Označuje nas, toda le, če vero izpričujemo z deli. Samo oni zares veruje, ki v dejanjih izpričuje, kar veruje.

ALELUJA! KRIST JE VSTAL!

To resničnost velikonočnega oznanila
ponesimo kot prijetno luč našim bratom in sestram!
BLAGOSLOVLJENO VELIKO NOČ vsem želijo
Vaši dušni pastirji, sestre in posinovljeni misijonarji!
Enako vsem sodelavcem in naročnikom
— uredništvo in uprava MISLI!



Velikonočni kristjani

PRED LETI enkrat smo doživeli v Sloveniji veliko noč v snegu. Nasulo ga je toliko, da bi po zunanosti, kakršno nam je pripravila narava, prav lahko pomislili na božič in ne na veliko noč. Tudi tista velika noč je bila po svoje lepa, čeprav je seveda odpadla velikonočna procesija med rosnimi polji in se je zven zvonov topil v mehkem snegu. Bilo pa je nekaj, kar mi šele sedaj prihaja v zavest kakor opomin; opomin, da smo tudi kristjani podobni naravi, ki jo obilno prekrije sneg. Z njo pa prekrije tudi vse tisto, kar je v njej bistveno — njeno zmožnost življenja, brstenja, cvetenja, plojenja.

Tako gledano, je bila tista bela velika noč nekaj posebnega; danes vem, da je bila zgovorna slika tega, kar smo. Velika noč je praznik življenja, tistega življenja, ki je smrt premagalo in dalo našemu bivanju, pa tudi naravi, ki nas spremlja skozi zemsko potovanje, novo razsežnost. Če to življenje resnično nosimo v sebi, čemur bi bilo treba pritrditi glede na to, da smo bili krščeni v Kristusovo telo, v njegovo življenje in smrt ter v njegovo vstajenje, potem nam ne more biti pri srcu hladna snežena odeja, ki nas prekriva. Prav lepo obličje nam sicer lahko pričara, toda skriva naše bistvo.

Skušam ugotoviti, koliko smo velikonočni kristjani. Včasih me je groza in prav zadnje dni mi je začelo lesti v zavest spoznanje, da se vedno bolj oddaljujemo od tega, da bi nosili Kristusov križ in bili — kako nesmiselno se sliši! — pripravljeni sprejeti njegovo življenje. Vidim, kako smo kristjani, ki imamo tisto reč, ki ji pravimo milost, lepo spravljeno v posebni škatlici, kamor smo skrbno zapisali "za posebno priložnost". Morda bo kdo pomislil, da zganjam paniko in sekam z mečem. Pa bi vse to lahko popisal, kakor vidim, ko razmišljam o nas in o našem krščanskem obrazu.

Vprašujem se, kako se pojavljamo pred svetom. Ali smo velikonočni kristjani in ali pustimo svetu pokazati, kako raste naša vera oziroma koliko smo še prinesli od doma; ali pa se prepustimo mehkeemu snegu, da nas slovesno prekrije za nastop v javnosti. Nobene križarske vojne nam ni treba klicati na pomoč, le svoj obraz moramo pokazati svetu, ki nas pričakuje in nas hoče sprejeti kot enakovredne sogovornike. Ali je naše krščanstvo toliko zakoreninjeno in s tolikšno življenjsko močjo, da živimo in delamo kot kristjani; ne le kot dobri državljani ali občani, ampak resnično kot pravi kristjani? Kristjani bi se morali v svetu pojavljati kot osvobodjeni od smrti, kot upajoči nad smrtjo.



N. P.

Pa koliko je vendar tega, ko se vsak dan zapiramo v svojo samoto in se ne pustimo motiti. Vse se je obrnilo v skoraj nerazvozljivi svet kompromisov, kjer kupčujemo s svojo usodo, pametjo, srečo, vremenom in skrbjo za vsakdanji kruh. Smejimo se, ne da bi prav vedeli, zakaj — in ne da bi si priznali, da se nasmihamo le z usti in ne s srcem. In tako zoprn nam je, ker iz dneva v dan ne vemo, kam se odbrniti, da nas ne bo stresel ta dogodek in da nas ne bo povozila ta sprememba v gospodarski strukturi, ki nam odmerja odejo in žlico.

Soočenje s Kristusom — ali smo spoznali njegovo obličje ali ne, to je dovolj nepomembno, soočenje z njegovo popolno svobodo, ki se ji pravi svoboda v življenju in smrti — to je krščanska pot. Pa prav potihem sklanjamo glave, da ne bi bilo treba gledati lastnega obraza v krivem zrcalu, ki smo si ga ustvarili za novo podobo tega sveta. Neskončno skrbni smo, da ne bi užalili, pa ne človeka, njegovega srca in duše, ampak njegovih manir, ki nam zapisujejo življenjska ravnanja v isti sapi, ko Kristus kliče s križa "Moj Bog, zakaj si me zapustil?" . . . Pa gre za človeka in samo zanj, saj Kristus ni šel na križ zase in tudi ne, ker je Bog hotel preizkusiti lastno ljubezen, ampak da bi spravi človeka s seboj.

Dogaja se, da duhovniki vernikom "prodajajo" svoje znanje in "dokazujejo", da Bog biva, pozablja jo pa (vera je milost), da so odrešeni in da morajo svoje ljubiti in učiti. Laiki se dejavno vključujejo v

versko življenje župnij, krajevne Cerkve, v istem zamahu pa tiščijo prst na usta, da ne bi kdo slišal, kje se pojavljajo kot verniki. Tako so "čisti" pred svetom in modro odigravajo, kakor so prepričani, dvojno vlogo. Pa je v življenja ena sama vloga, ki ti je bila odmerjena in vedno si igralec v isti koži. Res je le, da enkrat zaigraš bolje, drugič slabše. Kristus je dejal, da je prišel, da bi imeli življenje in da bi ga imeli v izobilju. Videti pa je, kakor da se včasih sramujemo tega izobilja, kakor da bo to izobilje življenja, za katerega verujemo, da se bo podaljšalo v večnost, kjer se bomo dokončno spoznali in osvobodili — izmaličilo našo podobo pred svetom. Pa sem trdno prepričan, da bo le to naše "izobilje življenja", ki nam ga je prinesel Kristus, privlačno tudi za tiste, ki mislijo drugače od nas. Ne slepimo se: tudi sami smo krivi, da se v družbi še pogosto merimo po tem, kaj smo, malo pa po tem, kakšni smo,

Brez hudobije v srcu zapisujem, da bi morali imeti nekaj tiste iskrenosti, ki jo je imel Juda: ko je spoznal, da je izdal nedolžno kri, je šel in se obesil, kakor poročajo sveti pisatelji. Nam tega seveda ne bo treba storiti, morali pa bi si pojasniti, ali je Kristus vodilo našega bivanja, ali pa nam je le okras v trenutkih žalosti ali posebne radosti. Krščanstvo ni politično prepričanje ali morda pravčnost za določen zgodovinski čas, ker je za vse čase in za vsakogar, ki si upa reči s Petrom: Ti si Kristus, sin živega Boga! Zato nam ni treba nobenega vatla, da bi pomerili, koliko dolgi in široki smo za ta trenutek. Potrebno nam je le iskreno soočenje s Kristusom, ki smo mu obljubili zvestobo. Ne, niso je obljubili le botri pri krstu za nas — sami smo jo obljubili in krščanstvo je za nas dolžnost. Dolžnost do sebe in vsakogar, ki ga srečamo v življenju, predvsem pa do tistega, ki nas je poklical, da se uresničimo kot velikonočni kristjani.



*V deželi pod Triglavom skopnel je zadnji sneg
in s cvetjem pomladanskim odel se dol in breg.
Vesela ALELUJA odmeva vsepovsod:
veliko noč praznuje Slovencev verni rod.*

DOMAČNOST, mir in toplina, ki so tako zaznavne značilnosti božiča, so prazniku Kristusovega vstajenja skoraj tuje. Veliki praznik osmislitve človeškega bivanja na zemlji pa ima zato nekatere simbole, ki izpričujejo skrivnost trpljenja in smrti ter zmagovalje vstajenja.

Simboli velike noči

Simbol, s katerim se krščanstvo na prav poseben način tudi identificira, je k r i ž . Ne katerikoli, temveč križ Kristusovega trpljenja in smrti. Temu križu, ki ga je mogoče najti v marsikaterem domu in katerega znamenje si naredimo ob molitvi, bi morali vsak dan, ne le v velikonočnih dneh, peti hvalnico. Ta križ je simbol daritve, pravne žrtve in zastonske ljubezni, pred katero mora verujoče srce poklekniti in se ji zahvaljevati. Preko križa, na katerem se je Jezusova bivanjska groza spremenila v brezmejno odpuščanje, je vzel dan večnega zmagovalja nad izničenjem.

Še preden je Jezus moral dotrpeti, ga je slovesno sprejel Jeruzalem z oljčnimi vejicami. Na Slovenskem to kratkotrajno zmagovalje obudimo z butarami, ki pa jih je zlasti kmečko ljudstvo imelo ne le za simbol cvetne nedelje, temveč so blagoslovljene leskove palice ostale pri hiši vse leto za znamenje križa ob hudi uri; znamenje, ki so ga položili pred hišni prag in za ogenj na sveti večer. Tako je bil spomin Jezusovega prihoda v Jeruzalem vernim tudi veliko upanje v tiski. Bomo od tega danes še kaj ohranili?

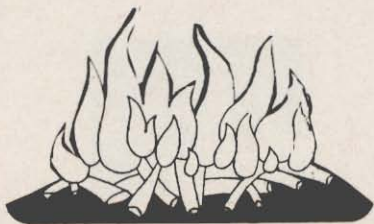
Velika noč je tudi praznik luči, ognja. Blagoslovljeni ogenj, ki ga je po navadi mežnar skrbno raznosil na veliko soboto zjutraj po domovih, je bil v hiši prvi predokus prihajajočega praznika. Oznanil je prvo upanje svetlobe, neminljivosti, saj ga je gospodinja morala dati med ogenj v štedilniku ali v peči. Ta domača liturgija, ki je bila še našim staršem sveta, ne bo mogla dobiti primerne zamenjave, zato je njeno opuščanje osiromašenje velikonočnega praznovanja.



Cerkev povzdigne na veliko soboto velikonočno svečo, simbol zmagovalnega Kristusa. V prihajajočem velikonočnem razpoloženju, ko že vse diši po šunki in poticah, je velikonočna sveča pri vernikih pogosto prezrta, čeprav na najčistejši način simbolizira svetlobo vstalega Kristusa, njeno dogorevanje pa božje darovanje za nas. Prav bi bilo, da bi živi pogostejše tudi sebi prižgali svečo, ob veliki noči pa sploh, da torej gorečih sveč ne bi povezovali samo s svojimi rajnimi.

Pirhi, šunka, potica, hren in kdo ve kaj vse je še zašlo zadnje čase na veliko nočno pogrnjeno mizo v naših družinah. Te dobrote sicer tudi, a v manjši meri simbolizirajo skrivnost velike noči. (O tem govori drugi članek v tej številki MISLI. - Op. ur.) Na mize teh dobrot v preteklosti ni pripravila samo želja po boljšem okusu za veliko noč (čeprav tudi ta, kar je bilo glede na to, da so se takrat ljudje štirideset dni zares postili, zelo upravičeno), temveč tudi vera tega praznika. Ti simboli – pirhi, potice in šunka – ostajajo živi samo toliko, kolikor izpričujejo našo vero v Kristusa, v tem pa seveda naše lastno vstajenje.

N.



Koliko je človek vreden?

KO SMO BILI še mladi, smo radi poslušali in brali pravljice in podobne zgodbe. Ena od teh je pripovedovala o cesarju, ki je nekje na potovanju prišel v mlin. Ne spominjam se več, kaj je bilo tam narobe, a cesar je zapovedal mlinarju, naj pride k njemu na dvor, kjer bo moral odgovoriti na neka vprašanja. Mlinarja je to seveda zelo skrbelo in se je potožil svojemu hlapcu. Ta se je ponudil, da gre namesto mlinarja k cesarju, in je šel. Eno od vprašanj, ki mu jih je cesar stavil, je bilo, koliko ceni njega, cesarja. Hlapec je na to odgovoril: Našega Gospoda je Judež prodal za trideset srebrnikov, vi ste prvi za Bogom, zato veljate devetindvajset srebrnikov. Cesar je bil s tem in z drugimi odgovori zadovoljen in je gosta obdaril.

Mi pa z odgovorom mlinarjevega hlapca nismo in ne moremo biti zadovoljni. Za nas zgodba ni končana, odprto namreč ostane vprašanje, ne koliko je vreden cesar, marveč, koliko je vreden človek kot človek, vsak človek. V odgovoru mlinarjevega hlapca je dvoje sestavin, ki nas motita. Hlapec je cesarja ocenil po primerjavi z Jezusom Kristusom, njegovo ceno pa je označil v srebrnikih, torej v denarju.

Kdo bi si upal trditi, da je bila cena, ki so jo Judežu plačali za izdajo Jezusa — prava? Če ni bila, kako moremo po njej določati ceno koga drugega? Pa tudi če bi bila pravična, kako moremo pravilno premeriti razmerje med Jezusom in cesarjem? Če hočemo kogar koli pravilno presoditi, ga moramo soditi po tem, kar je on, ne po tem, kar so drugi. Proti temu pravilu neprestano grešimo: starši, ki karajo sina, ker da ni tako skrben in marljiv kot njegova sestra; ali hčerka, da ni tako mirna in vljudna, kot je sosedova; in kakega pesnika presoja tako, da ga primerjamo z drugimi; ali misleca tako, da iščemo, koliko so njegove misli v soglasju s tistim, kar so povedali že drugi. Saj

ima vsakdo pravico, da svojo popolnost išče po svoje, v skladu s svojimi zmožnostmi in svojim značajem. Nekdo ni pravilno dober, ker je podoben ali enak komu drugemu, marveč zato, ker je čimbolj to, kar on more biti. Neka pesem ni lepa zato, ker je podobna kateri drugi, in misel ni resnična zato, ker soglašajo z neko drugo; lepi in resnični sta zato, ker sta čim bolj popolneje zajeli in izrazili lepoto in resničnost.

Še bolj krivo ravnamo, če v primerjavi vzamemo za merilo svoje lastne vrline in popolnosti, ali vrline in popolnosti, ki si jih pripisujemo, čeprav jih morda niti nimamo. Kolikokrat moremo videti, da nekaj zavračamo ali grajamo, ker je drugače, kot bi mi hoteli. Zlasti velja to pri presojanju nazorov in mnenj: svoja imamo za popolno in neomadeževano resnico, tuja pa za kriva in zmotna le zato, ker ne soglašajo z našimi.

Hudo zablodo pa zagrešimo tudi, če človekovo vrednost izražamo v denarju. Kako bi mogel denar pravilno izraziti in določiti vrednost človeka? Res so nekoč tako cenili, prodajali in kupovali sužnje. Danes se nam v globini duše upira, ko beremo o kupovanju in prodajanju nogometašev, pa čeprav njihove cene ne označujemo v pesih, marveč v dolarjih; morda še bolj zaradi tega. Kaj se vendar pravi, prodajati in kupovati ljudi, pa naj so to sužnji, nogometaši ali kdorsibodi? Vsak od njih je človek in je zgrešeno že, ko mu določujemo ceno v denarju, še bolj pa, ko zanj to ceno plačujemo in si ga tako prilščamo.

Razen tega: kaj pravzaprav prodajamo in kupujemo, ko trgujemo z nogometaši? Ali samo njihove noge, ali pa njihovo klubsko in celo narodno pripadnost? Koga tak nogometaš predstavlja, za koga igra in zmaga? Za tistega, ki ga je "kupil"? Koliko je tedaj ta kupljena zmaga zmaga kluba ali dežele? Kaj je še športnega v tem, da je nekdo dosegel zmago z denarjem, s katerim je "nakupil" igralce po vsem svetu? Ali oni tedaj ne zmagujejo za denar, ki je bil izdan zanje, in ne za klub ali deželo, katerim so se prehodno pridružili oziroma so bili pridruženi?

Blodno je ceniti v denarju, koliko je človek vreden, še blodneje plačevati zanj (niti ne njemu) vsoto, ki naj bi je bil vreden, in si ga tako prilščati. Če hočemo vedeti, koliko je človek vreden, bomo morali najti kako drugo mersko enoto. Sploh pa, po čem ali zaradi česa je človek vreden, koliko je vreden?

VINKO BRUMEN, Argentina





Seme

na opustošeni njiivi

Velikonočna
črtica
iz naše
rodne
domovine

"HOP, Cefizelj, pa te imam!" je med malico udaril po hrbtu sodelavca Jožeta. "Si barval pirhe, kaj?"

Pričakoval je, da ga bo spravil v zadrego in se bo Jože ustrašil, da ju ne bi slišali drugi. Spomnil se je, da se je tudi sam bal pred dawnimi leti, ko so ga sošolci zasačili z rdečimi prsti. Toda Jožetov odgovor je bil čisto nepričakovan.

"Seveda sem jih barval! Veš, te dni praznujemo kristjani največji praznik – veliko noč!"

Te besede je Jože povedal povsem mirno in sploh ni utišal glasu, tako da so ga lahko slišali celo drugi v prostoru. In kako je poudaril tisto besedo: "kristjani"! Očitno ga sploh ni bilo sram, da je veren – celo ponosen je bil na to.

Tudi sam je včasih hodil v cerkev. Kot otrok seveda. Pozneje je pozabil na vse skupaj. Kdo bi pa pri tej življenjski naglici našel čas za cerkev!? Naj po napornem delovnem tednu zapravi še nedeljo s tem, da zgodaj vstane in gre v cerkev, namesto da bi šel na izlet ali pa se vsaj malo naspal? In sploh – zakaj naj bi šel tja? Sodobna znanost tako ali tako najbolje dokazuje, da Boga ni. Tista obredja duhovnikov pa tudi niso ne vem kako zanimiva. Se človek že raje lepo doma zavalj v naslanjač in prižge televizor. Pred vsem pa – kaj, če bi v službi zvedeli, da hodi v cerkev? Ne, sploh ne pride v poštev! S tem je davno in za vselej razčistil! . . .

Tale Jože pa kar mirno: "kristjani" in "veliko noč praznujemo"! . . . Jasno in glasno!

Da, tudi sam se spominja velike noči. Po svoje je

bilo kar lepo. Od vsega se najbolj spominja velikonočnega zajtrka. Kako je bil lačen po dolgi procesiji in peti maši! Mati je že vse prej pripravila in ko so se vrnili domov, je samo še pogrela sladko in dišečo mlečno kavo ter postavila na mizo vse tiste dobrrote. Najprej molitev in hostija – veliko večja kot ona v cerkvi pri obhajilu. Nato pol kuhanega jajca – bilo je

LUČ

že olupljeno in se mu ni zdelo kot pirh. Potem pa nekaj, kar gre skupaj samo pri velikonočnem zajtrku: v eni roki kos dobre sladke potice, v drugi pa vilice, ki nabadajo slastno šunko in jo pomakajo v hren. Zraven pa ves čas topla, kadeča se kava, katere ima mati v veliki skledi dovolj, da jo ves čas še doliva v skodelico. Vse se mu je zdelo tako lepo. . .

Toda, še nekaj je moralo biti! Tako blažen se je počutil. Ah, da, obhajilo! To mu je tedaj res veliko pomenilo. Tisti mali, nedolžni grehi . . . kar na smeh mu gre . . . so se mu zdeli tedaj tako hudi in težki, da je bil ves srečen, ko se jih je znebil pri spovedi. In ko je pred obhajilom gledal hostijo v duhovnikovih rokah, se je trudil, da bi videl v njej Jezuščka v jaslih – in res ga je videl. Ne spominja se več, kako to – ali je to kje prebral ali slišal v pridigi – ampak potem je dejansko videl v hostiji Jezuščka, ležečega v jaslih. In ko je prejel obhajilo, je kar čutil očiščenje v sebi. (Bilo je nekako tako, kot če sedaj popije požirek dobrega brinjevca. Kar pogrelo ga je!) Komaj, da je kaj videl okrog sebe. Prerinil se je nazaj do svojega koticčka, pokleknil in molil, molil . . . Dobri Bog, kako si dober, da si spet prišel k meni . . . Jezušček, sedaj me imaš rad, saj hočem biti tvoj . . . Marija, dobra Mati, kako lepa si, ko me gledaš s slike in se mi prijazno smehljaš; takrat, ko imam grehe, me gledaš tako žalostno . . . Mešal je naučene molitvice s svojimi besedami sreče in hvaležnosti.

Pozabljeni in sedaj zopet obujeni spomini so ga spremljali še dolgo po dogodku z Jožetom. Čudil se je, da se je spomnil celo nekaterih molitvic, katerih že mnogo let ni bilo na njegovih ustnicah. Kako čudno se to sliši: ljubi Jezus . . . zdrava, Marija, milosti polna . . . posvečeno ime . . . sveti angel varuh, bodi vedno ti z menoj, stoj mi noč in dan ob strani, vsega hudega me brani . . .

Neverjetno, kaj vse je bilo še skrito v njem – in kake čudne občutke so mu te besede povzročale celo sedaj! . . . Tale Jože mi jo je pa res zagodel!

+ + +

Že drugič se je vrnil po isti poti. Sam sebe je prepričeval, da se le sprehaja po mestu, a je ves čas ve-

del, da se je namenil v cerkev. Nekaj Jožetovih besed dopoldne je dalo pečat dnevu in ko je malo prej zaslišal še tisto lepo zvonjenje, ga je kar dvignilo z doma "na sprehod".

Tule v središču mesta pa ga je bilo sedaj kar sram vzpeti se po stopnicah. Kaj, če ga vidi kdo od znancev ali sodelavcev? Mislili bodo, da hodi v cerkev! Kljub temu, da se je po stopnišču vzpenjalo presemetljivo veliko ljudi, je moral zbrati ves pogum, da se jim je pridružil. Zajel je sapo in poskakujoč po dveh stopnicah hitro dosegel varno kritje cerkvenih vrat.

Koliko let že ni bil v cerkvi! Verjetno se mu je zato zdelo vse čisto drugače kot v otroških letih. Tedaj je bilo vse tako skrivnostno. Kipci svetnikov so ga gledali z vseh koncev in čudne sence na oknih so burile njegovo domišljijo. — Sedaj pa je videl predvsem ljudi. Kako sproščeno in samozavestno stojijo okrog njega in kako lepo pojejo! In koliko mladih ljudi je med njimi! Večkrat se mu je ustavilo oko na lepem dekletu z dolgimi, spuščeni lasmi. Imela je tako sproščen izraz na obrazu, da ji je skoraj zavidal. Vse do pridige je predvsem opazoval ljudi in poslušal pesmi, od katerih se mu je večina še zdela znana.

Mlad duhovnik je govoril drugače, kot pa se je spominjal pridig on. Nič pretirano ni povzdigoval glasu in tudi z roko ni mahal, kot je delal njihov rajni župnik. Zato pa je bila vsebina njegovih besed toliko bogatejša in močnejša! Kristusove smrti in vstajenja da se spominjamo za veliko noč! In da naj bi vsakdo tudi v sebi doživel veliko noč! Kristus naj bi obujen zaživel tudi v nas, nam dal novih moči! — Mladi duhovnik je očitno govoril od srca. Ni

mogel razložiti njegovega obraza, razbral je to iz njegovega glasu.

So te besede namenjene tudi njemu? Ali morda predvsem njemu? Je mogoče, da bi po vseh teh letih . . . Kristus vstal tudi v njem? Kristus? Ta beseda se mu je nenadoma zazdela tako lepa, tako . . . polna. Zavedel se je, da se mu ustnice premikajo in da tiho šepeta: Kristus, Kristus! . . .

Je tisti Jezušček iz otroških let dozorel in se vrnil v njegovo srce kot Kristus? Pa saj to bi vendar dalo ponovni smisel njegovemu praznemu življenju! . . .

Pogledal je okrog sebe. Ljudje zopet pojo. Vse oči žarijo. Vsi gledajo naprej — v eno smer. Pridružil se jim je. Pel je z njimi. Bil je z njimi.

O Bog, kako je to mogoče? Kako vendar, da sem se znašel tule pri tebi, po vseh teh letih? Saj sem te vendar zatajil, pozabil, smešil! . . . Živel sem mimo tebe, zapiral sem oči pred teboj. Ti pa si bil ves čas tukaj. K tebi so prihajali tile ljudje in se pogovarjali s teboj, te častili in ti peli. Imam sploh še pravico, da pridem k tebi in te prosim odpuščanja? Me boš še sprejel?

Vedel je, da ga je Bog že sprejel. In tako, kot so včasih otroške ustnice po obhajilu šepetale besede sreče in zahvale Jezuščku, tako se je sedaj zahvaljeval Bogu, da je z besedami, ki jih je izrekel sodelavec Jože, zasejal v njegovem srcu seme. In to seme bo zopet vzkliklo na opustošeni njivi njegove duše . . .

Maša je bila že končana, ljudje so odšli, on pa je še vedno stal tam in bilo mu je lepo.

Aleluja, aleluja! Kristus je vstal!

Ko je odhajal iz cerkve, se je spuščal po stopnicah počasi. In prav nič ga ni bilo strah, da bi ga kdo videl.



Ljubljanska
franciška
cerkev —
oaza miru
sredi mesta

DRUŽINSKA MIZA IN VELIKONOČNA JEDILA



JULKA
NEŽIČ

NEKOČ je bila jedilna, družinska miza središče dogajanja v vsaki družini. Ob mizi se je družina zbirala k trem dnevnim obrokom, pri njej so sprejemali prijatelje in znance, na njej so otroci pisali naloge in je gospodinja opravljala tudi več gospodinjinskih del. Danes je miza zaradi spremenjenega načina življenja in potreb družinskih članov ter sodobne opreme izgubila svojo prejšnjo pomembnost. In vendar je vsaj ob praznikih ne moremo pogrešati. Takrat je spet srce družine, ki zbira ob sebi domače, prijatelje in znance.

Tudi na veliko noč bo miza središče družinskega dogajanja, saj se bomo ob njej zbrali ne le h kosilu, temveč že k zajtrku. Ta velikonočni zajtrk bo nekaj posebnega, verjetno edinstven v celem letu, saj bomo jedli "velikonočni zegen". Pa ne gre le za uživanje blagoslovljenih jedil, za hranjenje, temveč gre za mnogo več: biti skupaj s tistimi, ki jih imamo radi; se veseliti njihove prisotnosti, občutiti, da spadamo skupaj, in vedeti, da je vsi Kristus tisti, ki nas povezuje in je sredi med nami. Zato pri velikonočnem zajtrku ne sme manjkati noben član družine in že na zunaj mora biti jasno, da gre za posebno priložnost. V ta namen je treba pripraviti mizo tako, da bo dajala slovesen vtis, da ob njej ne bo mogel nihče biti slabe volje in da se nikomur ne bo nikamor mudilo.

TUDI MALENKOSTI SO POMEMBNE

Namizni prt, ki ga hranimo za posebne priložnosti, na veliko noč ne bo ostal v omari. Tudi boljša posoda in jedilni pribor ne. Poiskali bomo vazo, ki se bo lepo podala k prtu in posodi, ter nabrali cvetja in zelenja, ki se bo lepo podalo k pisanim pirhom. Če pa bomo cvetje kupili, se odločimo za en sam, morda nekoliko dražji cvet, ki ga postavimo v ozko stekleno vazo ali primerno steklenico.

Na mizi ne bi smela manjkati goreča sveča, ki bo dala domač in slovesen občutek, hkrati pa nas bo spominjala na vstalega Kristusa — Luč sveta. Lahko jo postavimo zraven šopka. Že pa imamo primeren svečnik, privežemo nanj lep majhen šopek, ki bo skupaj s svečo nadomeščal običajni šopek v vazi.

Kdor ima veselje in nekoliko spretnosti, lahko pripravi poseben velikonočni šopek. To naj bi bila lepo oblikovana zeleneča veja, ki jo pritrdimo na ježka (pripravo za zatikanje cvetja), ali damo v lepo steklenico. Nanjo obesimo pobarvana jajčka, ki smo

jim pred barvanjem izpihnili rumenjaki in beljaki, da nimajo teže.

K praznični mizi ne moremo sesti v vsakdanji, delavski obleki. Pokvarili bi zunanji vtis, pa tudi slabo bi se počutili. Naši predniki so velikonočni zajtrk z "žegnomo" tako cenili, da so ga smeli zaužiti le tisti, ki so si pri spovedi "umili" svoje srce. Veljalo je tudi nepisano pravilo, da se je treba pred zauživanjem "žegna" umiti, počesati in obleči v svežo praznično obleko. Nekaj tega bi morali upoštevati še danes.

Te, na prvi pogled nepomembne malenkosti, odločno vplivajo na človekovo počutje ob mizi, zato jih ne moremo zanemarjati. Z njimi pa tudi dokazujemo, da v velikonočnih blagoslovljenih jedilih ne vidimo zgolj hrane.

POMEN VELIKONOČNIH JEDIL

Danes pozna le malo družin pomen posameznih jedil, ki jih nesemo k blagoslovu; ne vedo, zakaj so naši predniki izbrali prav ta in ne druga jedila. Tudi ne vedo, zakaj jih je treba blagoslovljati.

Namen vsakega blagoslova je, da se zavemo božje dobrote, darov, ki smo jih prejeli od Boga, in da začutimo božjo bližino. Po blagoslovu prihaja Bog k človeku, da mu stoji v vsakem trenutku ob strani. Tako je bistvo blagoslova velikonočnih jedil, da v nas zbudi smisel in hvaležnost za velike božje darove, ki izhajajo iz velike noči, in da nas opozorijo na božjo bližino prav v teh dneh. Iz tega vidika moramo tudi razumeti slikovito razlago nekaterih blagoslovljenih jedil.

Hren, ki je po svoji obliki podoben žebliju, naj bi v nas zbudil sočutje do Križanega; njegova grenkoba naj bi nas spomnila na Kristusovo žejo na križu, ki je bila predvsem žega po človeški in božji bližini.

Najboljši del mesa, ki ga prihrani kmečka gospodinja od kolin, naj bi bil po ljudskem izročilu podoba trpečega Kristusa. Ta simbol ima verjetno svoje korenine v velikonočnem Jagnjetu starih Izraelcev, pa tudi v napovedih prerokov, ki so govorili o Kristusu kot jagnjetu.

Pisanke, posebno rdeče, nas spominjajo kapelj krvi, ki jih je Kristus za nas prelil. Prav tako so jajčka po-

doba groba. V jajcu se namreč skriva življenje, ki ob določenih pogojih zdrobi lupino in priključe na dan. Lupina je podoba skal, ki so zapirale Kristusov grob, a jih je vstali Kristus s svojo močjo zdrobil.

Tudi kruh, kolač ali potica, kot hrana iz testa, ima v družbi velikonočnih jedil svoj simbolični pomen. Po obliki nas lahko spominja Kristusove krone, sicer pa je simbol življenja. Spominja tudi na Kristusove besede o zmu, ki mora v zemlji umreti, da lahko obrodi sad. To zrno je Kristus, ki je moral skozi trpljenje in smrt, da je zaslužil milosti za človeštvo.

VELIKONOČNI ZAJTRK

Nekoč so bili v vseh slovenskih pokrajinah znani obredi, ki so predpisovali potek uživanja velikonočnih jedil. Preden so šli jest, so se morali umiti in skupaj zmoliti predpisane molitve. Jedli so skoraj povsod brez jedilnega pribora, le z rokami, in z lesenih podstavkov. Med jedjo niso po nepotrebnem govorili, prav tako so morali paziti, da drobtine niso padle na tla. Po jedi so spravili neužitne ostanke in drobtine ter jih zakopali na polju. Vsi ti predpisi nas spominjajo na svetopisemske predpise o uživanju velikonočnega jagnjeta pri Izraelcih, ki so ga uživali Izrael-

ci na veliko noč kot spomin na rešitev iz egiptovske sužnosti.

Nam takšni predpisi ne pomenijo mnogo, saj jih ne razumemo. In vendar moramo priznati, da ob posebnih priložnostih tudi mi ne moremo mimo določenih predpisov. Pomislimo samo, kako poteka slovesno kosilo ob rojstnem dnevu ali novoletna večerja, zaročno ali poročno kosilo, kakšnih pravil se držimo, ko imamo za mizo gosta. Tudi danes je uživanje blagoslovljenih jedil na velikonočno jutro obred, ki pa je od družine do družine drugačen. Ponekod ga začenjajo z molitvijo očenaša, drugod s pesmijo; nekatere družine pred jedjo preberejo za to priliko primeren odlomek iz svetega pisma, druge pa molijo molitev, sestavljeno prav za to priložnost. V eni družini deli blagoslovljena jedila oče, v drugih pa mati ob jemanju jedil iz cekarja ali košare razlaga njihov pomen. Ponekod so med jedjo tiho, drugod poslušajo velikonočno glasbo ali se pogovarjajo. Vse to ni bistveno. Bistveno pa je, da vsi čutijo, kako skupno zauživanje blagoslovljenih jedil med seboj povezuje, budi hvaležnost do Boga in pripravlja na globoko doživljanje velikonočnih skrivnosti. Prav zaradi tega pa ni niti pomembno, ali zaužijemo "žegen" na veliko noč zjutraj, ali pa že v soboto zvečer po obredih velikonočne vigilije.



*Med polji
in travniki
gre vstali
Kristus
s svojim
blagoslovom
(Na sliki
je procesija
v Dolenji vasi
pri Ribnici)*

VELIKONOČNI SPORED:

(Kjer ni omenjen kraj, velja za Merrylands)

24. marca, 5. POSTNA (TIHA) NEDELJA:

9.30 dop., Merrylands, sv. maša 5. postne nedelje.

5.00 pop., Fig Tree, slovenska služba božja.

25. marca, ponedeljek, GOSP. OZNANJENJE:

7.00 zvečer, praznična služba božja.

27. marca, sredo:

8.00 zvečer, St. Mary's Cathedral, krizmena služba božja (blagoslov svetih olj), obnovitev duhovniških obljub. Nadškof Clancy vabi poleg duhovnikov tudi škofljane Sydneya, da se udeleže maše in molitev za duhovnike.

29. marca, petek:

7.00 zvečer, sveta maša s postno pobožnostjo.

30. marca, cvetna sobota:

7.00 zvečer, sveta maša in pasijon po Marku.

31. marca, CVETNA NEDELJA:

9.30 dop., blagoslov zelenja in butaric, sveta maša s pasijonom po Marku.

5.00 pop., Fig Tree, blagoslov zelenja, sveta maša.

6.00 zvečer, Newcastle, slovenska služba božja.

3. aprila, VELIKA SREDA:

7.00 zvečer, Fig Tree, sv. maša, postna pobožnost.

4. aprila, VELIKI ČETRTEK:

7.00 zvečer, sveta maša zadnje večerje.

5.00 pop., Fig Tree, sveta naša zadnje večerje.

5. aprila, VELIKI PETEK:

3.00 pop., opravilo dneva s svetim obhajilom.

7.00 zvečer, sveti križev pot.

7.00 zvečer, Fig Tree, isto kot zgoraj!

6. aprila, VELIKA SOBOTA:

2.00 in 4.00 pop., blagoslov velikonočnih jedil.

7.00 zvečer, slovesna maša velikonočne vigilijske.

2.00 pop., Fig Tree, križev pot in blagoslov jedil.

7. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA:

8.00, 9.30 in 11.00, praznične službe božje.

11.30, Fig Tree, velikonočna služba božja.

6.00 zvečer, Canberra, velikonočna služba božja.

6.00 zvečer, Brisbane, velikonočna služba božja.

8. aprila, VELIKONOČNI PONEDELJEK:

9.30 dop., praznična služba božja.

10.00 dop., Surfers Paradise, slovenska sv. maša.

14. aprila, BELA NEDELJA:

9.30 dop., nedeljska služba božja.

5.00 pop., Fig Tree, slovenska služba božja.

6.00 zvečer, Newcastle, slovenska služba božja.



Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,

Fr. Ciril Božič, O. F. M.,

St. Raphael's Slovene Mission,

313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160

(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)

Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne

St. Raphael's Convent,

311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160

Telefon: (02) 682 5478

21. aprila, 3. VELIKONOČNA NEDELJA:

9.30 dop., nedeljska služba božja.

6.00 zvečer, Canberra, slovenska služba božja.

Ta dan bo imel p. Ciril mašo za Slovence v Perthu. Najdite oznanilo o tem drugje v teh Mislih!

28. aprila, 4. VELIKONOČNA NEDELJA:

9.30 dop., nedeljska služba božja.

5.00 pop., Fig Tree, nedeljska služba božja.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v Fig Tree na 5. postno ali tiho nedeljo, 24. marca, in nato zopet en teden pozneje, na cvetno nedeljo (31. marca), obakrat ob petih popoldan. Na cvetno nedeljo bo pred mašo blagoslov zelenja na prostem in nato procesija v cerkev, kjer bo sveta maša z branjem pasijona. — V velikem tednu so v Fig Tree službe božje na veliko sredo (3. aprila) ob sedmih zvečer, na veliki četrtek (4. aprila) ob petih popoldan, na veliki petek (5. aprila) ob sedmih zvečer, na veliko soboto (6. aprila) je ob dveh popoldan sv. križev pot in blagoslov jedil, na veliko noč (nedelja 7. aprila) pa je praznična maša ob 11.30. Maša na nedeljo 14. aprila in 28. aprila bo ob petih popoldan. Prilika za sveto spoved je vselej pred mašo.

CANBERRA ima slovensko mašo na velikonočno nedeljo (7. aprila) ob šestih zvečer, nato pa spet dva tedna kasneje (21. aprila) ob isti uri.

NEWCASTLE bo imel slovensko službo božjo na cvetno nedeljo, 31. marca, in na belo nedeljo (14. aprila). Obakrat ob šestih zvečer. Pred mašo je prilika za spoved, po maši pa običajna čajanka.

BRISBANE ima slovensko mašo na velikonočno

nedeljo, 7. aprila, ob šestih zvečer v South Brisbane. Pred mašo spovedovanje.

SURFERS PARADISE: slovenska službo božja bo na velikonočni ponedeljek, 8. aprila, ob desetih dop. v običajni cerkvi sv. Vincencija.

SVETO SPOVED lahko opravite pred prazniki na postne nedelje in v velikem tednu vselej pol ure pred mašo oz. obredi, na veliko noč pred zgodnjo mašo. Ne čakajte za spoved na zadnjo minuto! — Sploh naj bi v postnem času pogosto prejeli zakramente. Lepo vabim vse, ki že nekaj časa niso bili pri spovedi, da se odzovejo vabilu Matere Cerkve, ki jih vabi, naj za veliko noč vstanejo s Kristusom k novemu življenju!

V **BOŽJEM GROBU** bomo počastili Najsvetejše od velikega petka popoldne dalje ter ves dan na veliko soboto. Spet vabim vse družine, da posvetijo eno uro svojega časa molitvi pred Najsvetejšim. V ta namen boste našli v cerkveni veži poseben seznam, kdaj so potrebni molilci. Na spored napišite svoje ime!

BLAGOSLOV JEDIL bo na vel. soboto ob dveh in ob 4. uri pop. Obakrat bomo imeli tudi kratko češčenje Najsvetejšega v božjem grobu. Blagoslov jedil po drugih krajih bo na veliko noč po sveti maši, v Fig Tree pa na veliko soboto ob dveh popoldan.

PIRHOVANJE bomo imeli tudi letos na velikonočni ponedeljek, 8. aprila, od 6. do 11. ure zvečer. Igral nam bo ansambel "Alpski odmevi". Rezervacije sprejemamo najpozneje do opoldne dneva prireditve. Pokličite nas na številki 637-7147 ali 682-5478.

MLADINSKI KONCERT V PRIREDBI naših verskih središč bo letos v Adelaidi med avgustovimi šolskimi počitnicami. Čas za prijavo sodelovanja je do konca aprila. Prijavite se lahko preko nas v Merrylandsu, ali pa naravnost na Slovene Mission, P. O. Box 159, Hindmarsh, S. A., 5007. Tel.: 08 - 46 9674.

STOJNICA v prid našega verskega središča bo spet delovala v sredo 27. marca, prihodnjič pa 10. maja. Zopet se priporočamo za primerne predmete, pa tudi za pomoč pri prodaji. Primerne stvari za prodajo prinesite k nam na predvečer omenjenih datumov, ali pa vsaj na datum sam zjutraj pred deveto uro.

KRIZMENO MAŠO sem že prej omenil. Letos bo v stolnici že 27. marca, na sredo pred cvetno nedeljo. Nadškof Clancy bo posvetil olja, ki jih uporabljamo pri podeljevanju zakramentov krsta, birme, mašniškega posvečenja in maziljenja. Želja nadpastirja je, da bi pri tej maši sodelovalo čim več sydneyjskih vernikov ter prisostvovalo ponovitvi duhovniških obljub. Čas te svete maše je zares primeren — ob osmih zvečer.

Tudi sydneyjski Slovenci ste vabljeni. — Ta maša bi morala biti na veliki četrtek, ko obhajamo spomin postavitve sv. evharistije in mašniškega posvečenja — prestavljena je za nekaj dni prej, ker so duhovniki za veliki teden preveč zaposleni na svojih farah.

DISCO za mladince bo v naši dvorani v soboto 13. aprila ob osmih zvečer. Mladinci lepo vabljeni!

MLADINA — ZA LAČNE. Sydneyjska slovenska mladina je organizirala DISCO v petek 1. februarja v prostorih Slovenskega društva v Horsley Parku. Čisti doprinos so namenili lačnim v Etiopiji. Preko Rdečega križa so jim poslali lepo nabrano vsoto 427 dolarjev. Pohvalno in posnemanja vredno!

POROKI. — **Valter Jožef Renko**, rojen v Postojni, krščen v Ilirski Bistrici, sin Jožefa in Ljudmile r. Muha, in **Diana Helena Bučkovič**, rojena v Sydneyu (krščena v Erskineville), hčerka Marija in Ivane r. Mikuletič. — Merrylands, 2. februarja 1985.

Jože Resnik, rojen in krščen v Kamniku (sin Antona in Amalije r. Mali) in **Tatjana Marija Sušanj**, rojena v Ljubljani, krščena v Mengšu, hčerka Ivana in Ljubice r. Bilušić. — Merrylands, 9. februarja 1985.

KRSTA. — **Patricia Anne Medic** in **Robert John Medic**, Fairfield Heights, N. S. W., hčerka in sin Mata Medic in Margite Polakovičeve. Patriciji je bila botra Karen Bernadette Vizjak, Robertu pa boter Branko Ivan Vizjak. — Merrylands, 24. februarja 1985.

Obema novokrščencema, staršem in botrom — naše iskrene čestitke!

NOVI GROBOVI. — Dne 13. februarja je v Sydneyu umrla **MILENA McCALLUM** r. Fretze. Rojena je bila 11. junija 1953 v družini Milana in Štefanije r. Merlak. Pokojnica je že nekaj let bolehal in je preživela veliko časa po bolnišnicah. Žal ji zdravja niso mogli vrniti. Pogrebne molitve so bile v ponedeljek 18. februarja v cerkvi vseh svetnikov v Cammeray, vstajenja pa bo čakala na Northern Suburbs pokopališču. Poleg že omenjenih staršev zapušča sestro in brata, ter sina Erika in hčerko Julie.

Dne 15. februarja je v bolnišnici v Dee Why izdihnila **ALBINA ŠIMAT** r. Hudzar. Rodila se je 11. februarja 1921 v Mariboru. Leta 1952 se je tam poročila z Antejem, ki je po rodu iz Dalmacije. On je prišel v Avstralijo v oktobru 1967, žena pa v avgustu leta 1969. Poleg moža zapušča štiri otroke — Toma, Vinka, Tinko in Miro, razen prvega vsi poročeni. Tomo in Tinka živita v Mariboru, ostala dva sta tu v Avstraliji. Pogrebna maša je bila v kapeli pogrebnega zavoda v Mona Vale (v ponedeljek 18. februarja), nato je sledila upeljevanje v Lane Cove. — Pokojnica je v svoji bolezni zelo veliko trpela.

V petek 1. marca je v bolnišnici v Glebe (Sydney) umrl rojak TONI BENKIČ. Rojen je bil v vasi Vitrica (Goričko v Prekmurju) dne 26. septembra 1937 in krščen v tamkajšnji evangeličanski cerkvi. Po poklicu je bil mizar. Zadnja štiri leta je bolehal na jetrih in zanj ni bilo pomoči. Pred smrtjo je sam prosil za katoliškega duhovnika in prejel svete zakramente.



VSO ZIMO sta se z ženo veselila, da se jima bo pomlad dvojno nasmehnila: s prerodom narave in rojstvom otroka.

V prijetnem stanovanju ne pogrešata ničesar razen otroka. Pet let ga željno pričakujeta, a že dvakrat se je usoda kruto poigrala z njima; ko je bila zibka že postлана, se jima je izza vogala zarežala: Ne dam! . . .

Ko sta vse dopoldne skozi okno prestrezala vriska-joče glasove sosedovih otrok, so se njune oči iskale v zatajeni želji, ki ni več zmogla besed. Ona pa je vendarle zbrala dovolj poguma za bodrilo možu: To pot bova zibala, boš videl, da bova . . .

Opoldne pa se ji je sredi obeda nenadoma udrla kri. Zaječala je in se prestrašeno ozrla vanj, kot da ga prosi odpuščanja zaradi obljube. Priklical je reševalce, jo pospremil na kliniko in se znašel sam v stanovanju.

Zdrnila ga je budilka. Kaj je? Kje je? — Vso noč je preslonel za mizo, ni se mu dalo leči. Pogled se mu je ustavil na koledarju: veliki petek . . .

Ko sta s sosedom koračila proti jami, ni mogel verjeti njegovim besedam, da ima vsak svoj križ.

— Ti da ga imaš? Pokaži mi ga!

— Ej, Mirnik! Križ je križ, pa naj bo viden ali skrit.

Delala sta v skupnem posadu na horizontu z globino petsto metrov. Izmenoma sta si podajala sveder. Mirnik se je gnal bolj in bolj. Ril je v odkopno čelo in mislil na ženo.

Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Benedikta na Broadway v sredo 6. marca, pokopan pa je bil na Botany pokopališču. Poleg žene Milice r. Lapič (po rodu iz Dalmacije) zapušča hčerki Carolyn in Maryann ter sina Stevena.

Vsem družinam naših pokojnih iskreno sožalje, umrlih pa se spominjajmo v svojih molitvah!

P. VALERIJAN



SLOVENCE V PERTHU (W.A.) in okolici obveščamo, da boste imeli slovensko mašo **NA NEDELJO 21. APRILA**. Med vami bo za nekaj dni (od petka pred in do torka po omenjeni nedelji) **P. CIRIL** iz Sydneya. Poslužil se bo avtobusa, da bo manj stroškov.

Slovenska maša (tudi prilika za slovensko spoved) bo v **ST. KIERAN'S CHURCH**, Cape Street, **OSBORNE PARK**, ob 11.30 dop.

Povejte še drugim, da vas bo čim več in bo srečanje ob oltarju zares domače!



— Kaj se res hočeš uničiti? ga je zadrževal sosed.

— Vseeno mi je! Komur je življenje en sam veliki petek, mu ne more biti kaj prida do tega, da se ohrani . . .

— Ker si obupan do konca, ti pokažem svoj križ: žena ima raka. Prepozno so ga odkrili.

Mirniku se je povetil sveder, ki je rohnel v prazno.

— Spet ne verjameš? In vendar je res. Daj mi sveder in premišluj, čigav križ je težji . . .

Ob koncu izmene je vratar pomignil Mirniku, naj stopi k njemu v ložo.

— Je kaj narobe? se je bal, kaj mu bo povedal.

— Nič, nič. Le s klinike so sporočili, da je z vašo ženo in otrokom vse v redu.

Mirnik spet ni vedel, kako je prišel domov. Stopil je k zibki in božal odejico, kot da pod njo že spokojno spi in se mu v sanjah smehlja njegov prvorojenček . . .

J. L.



**RUDARJEV
VELIKI
PETEK**



TEOLOŠKA FAKULTETA v Ljubljani je priredila 13. in 14. februarja dvodnevni znanstveni simpozij s programskim naslovom: **Srečanje solunskih bratov sv. Cirila in Metoda s Slovenci**. Predavanja so imela namen osvetliti delež in dediščino svetih bratov v zgodovini vernosti in kulturi slovenskega naroda, ki ga včasih raziskovalci tako imenovanih velikih narodov kaj radi prezrejo ali pa premalo upoštevajo. Zanimivih predavanj se je udeleževalo okrog 150 ljudi, vse pa je presenetila skromna udeležba duhovnikov in bogoslovcev. Spet in spet se je v osebnem razgovoru glasil: "Ali slovenskega duhovnika res ne zanimajo več kulturna vprašanja lastnega naroda?" Vsa predavanja so bila odlična, pa tudi razprave ob njih žive, strokovne in plodne. Tako je bil ta simpozij dostojen slovenski začetek "Metodovega leta" ob prazniku, ki je tako tesno povezan z našo slovensko vernostjo, narodnostjo in kulturo.

IZ VELENJA prihaja poročilo: lani se je podjetje Gorenje zelo uspešno lotilo sanacijskega programa, ki naj bi mu pomagalo spet na noge iz težkega finančnega položaja. Fizični uspeh proizvodnje se je povečal kar za 16,6%, izvoz pa za 12%. Povečala se je tudi produktivnost — kar za 16%. In uspeh? Podjetje je v lanskem letu izdelalo rekordno število gospodinskih aparatov — nič manj kot 2.765.735.

Poročilo o vsem tem doda, da letošnji načrt predvideva ob enakem številu zaposlenih še večjo rast pro-

izvodnje. Zato pa bodo morali delavci podjetja opraviti deset dodatnih delovnih dni, en dan pa bodo delali "udarniško", kar z drugo besedo pomeni: zastoj.

NOVOMEŠKI KRVODAJALCI se lahko pohvalijo, da spadajo v sam jugoslovanski vrh, tako dober je bil njihov odziv v lanskem letu. Na novomeški transfuzijski postaji je 5354 krvodajalcev za potrebe bolnišnice zbralo 1738 litrov krvi, to pa je kar za 338 litrov nad letnim načrtovanjem. Po poročilu je bil najboljši odziv med delavci tekstilne tovarne Novotekst, ki je na tem področju že vrsto let vodilna.

DRUGO POROČILO iz Novega mesta pa govori o tamkajšnji tovarni zdravil Krka, ki sodi med največje jugoslovanske izvoznike, saj izvažajo svoje proizvode v sedemdeset držav. Tovarna je znana tudi kot drugi največji proizvajalec živalskih antibiotikov na svetu. Žal pa ravno lani ni imela najboljših prodajnih uspehov: prodala je za deset odstotkov manj zdravil in veterinarskih preparatov, kot je bilo načrtovano. Je pa zato v kozmetiki presegla vsa pričakovanja. Velik ugled uživa doma in po svetu tudi raziskovalno delo v Krkinih inštitutih. To potrjuje tudi podatek, da je Krka z okrog 400 patentnimi prijavi zaščitila okoli 120 izumov.

PREKO šestdeset tekmovalcev, predvsem iz Slovenije, se je udeležilo v januarju drugega državnega prvenstva v sankanju na naravnih progah, v Planini pod Golico. Sankarski kljub Jesenice je kljub pomanjkanju snega tekmovalno progo v Savskih jamah zelo dobro pripravil. Največ trofej so si osvojili sankarji iz Tržiča in Železnikov, manj uspešni pa so bili domačini. Med enosedi je postal državni prvak Kališnik iz Tržiča, med voznički dvosedi pa Kališnik in Perko.

MNOGI se sprašujejo, kako je mogoče, da živilska tovarna ne more uspevati sredi najbolj rodovitnih slovenskih polj, ob obronkih Haloz in Slovenskih goric. Zaprli so namreč tamkajšnje podjetje živilske industrije Petovio, ker je že vrsto let poslovalo z izdatno

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Priporočam se Slovencem

vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

izgubo. Izgovarjajo se na dotrajanost opreme in še nekaj drugih faktorjev je, ki so predelavo povrtnin napravili nerentabilno. Zdaj si bodo morali pridelovalci povrtnin v okolici Ptuja poiskati drugega odjemalca, kar pa ni ravno lahka zadeva: najbližji predelovalec povrtnin je Eta v Kamniku.

LJUBLJANSKO "DELO" je poročalo, da je "katoliška Cerkev v ofenzivi" in da "prevzema tudi nekatere dejavnosti, ki niso njene." Potem pa pove, da s tem poročilom misli na "ilegalčke" — ilegalne otroške vrtce, ki jih je po Jugoslaviji vedno več. In kaj poročevalca pri tem najbolj boli? "Pred zajtrkom in kosilom otroci najprej žebrajo očenaš in šele nato začno jesti. To se dogaja v državi, kjer je Cerkev ločena od nje in torej Cerkev nima pravice, da prevzame nekatera družbena opravila, kar še posebej velja za področje vzgoje in izobraževanja." In še nekaj pove članek v "Delu", kar tudi boli: v državnih otroških vrtcih je prostora dovolj, cerkveni pa so kar povsod polno zasedeni. Starši sami torej raje izbirajo cerkvene vrtce, pa četudi so nekateri teh staršev celo člani partije...

TISCHLERJEVO NAGRADO 1985, ki jo vsako leto podeljujejo na zamejskem Koroškem v spomin pokojnega koroškega narodnega voditelja dr. Joška Tischlerja, je letos prejel tudi nam znani **Vinko Zaletel**. Vogrški župnik si je to priznanje za dolgoletno kulturno delo med koroškimi Slovenci vsekakor zaslužil. Slovesnost podelitve je bila 22. januarja v celovškem Slomškovem domu.

Tudi avstralski Slovenci odlikovancu iz srca čestitamo. Nismo ga še pozabili, ko je bil v času evharističnega kongresa (1973) ves nasmejan med nami s škofom dr. Leničem: povsod nam je s prelepimi skiopitičnimi slikami in domačo besedo približal zamejsko Koroško, nje naravne lepote in ljudi ter njih življenje. Tudi nas prav od takrat ni pozabil s svojimi prelepimi slovenskimi božičnimi in velikonočnimi voščilni-

cami. Žal piše, da na kaka daljša potovanja ne misli več, ker je imel nesrečo in je skoraj oslepel. "Podjunski srotej" imenuje sam sebe v šali, a na zaslugah za narod doma in po svetu je vsekakor bogat. Zamejska Koroška bi težko pogrešala tega odličnega prosvetnega delavca in ustvarjalca. Vinko, Bog te živi še na mnoga leta!

MEDTEM, ko se mora slovenska manjšina na Tržaškem spet in spet boriti za pridobitev sleherne manjšinske pravice, ima italijanska narodna manjšina v Sloveniji vse možnosti za svoj obstoj. To je potrdil tudi zadnji seminar italijanskega jezika in kulture, ki je bil nedavno v Portorožu. Nad dvajset predavateljev je prišlo iz raznih italijanskih srednjih, višjih in visokih šol, ki so udeležencem predstavili najnovejše metode pri pouku družbenih in naravoslovnih ved. Posebno pozornost so predavatelji posvetili italijanski književnosti in razvoju italijanskega jezika.

UCIP (Mednarodna zveza katoliškega tiska) pripravlja letošnje srečanje evropskih katoliških časnikarjev — v Ljubljani. Kongres naj bi bil v prvem tednu julija in bo kot glavno temo obravnaval odgovornost časnikarjev za Cerkev in Evropo. V svoj spored bo vključil tudi proslavo 1100-letnice smrti svetega Metoda: udeleženci iz večine evropskih držav bodo sodelovali pri osrednji slovenski prireditvi "Metodovega leta", ki bo letos 7. julija v Stični.

LJUBLJANSKA prometna policija je objavila telepodatke, ki niso ravno najbolj razveseljivi: V lanskem letu se je na ljubljanskih ulicah smrtno ponesrečilo 59 ljudi. Na prvem mestu so bili pešci — 22 jih je izgubilo življenje. Sledijo jim vozniki motornih vozil — petnajst, nato potniki v motornih vozilih — enajst. Kolesarjev je bilo ubitih v Ljubljani pet, vozniki motornih koles pa trije. Prometne nesreče tudi otrokom niso prizanesle: v nesrečah na ljubljanskih ulicah sta končala dva, hujše in lažje ranjenih pa je bilo 126.



V najbolj varnih rokah

VSEKAKOR, predno začnete z branjem teh vrstic, preberite božjo besedo v okviru! Tako storite zmeraj. Hvala!

Bog je res strašen! Kar naprej se hoče mešati v človekovo življenje. Zagrabi te in te ne spusti. Še posebej čutiš njegov prijem, če te "dobi na piko", kakor je Abrahama, Mojzesa, preroke, apostole . . . tiste, ki jih hoče imeti kot duhovnike, redovnike, redovnice; nasploh vsakega človeka, ki se zaveda, da živi in da je življenje največji dar, ki nam je zaupan. Pravzaprav se opravičujem – moram le drugače povedati! Bog nas "nima na piki"; Bog nas vse nosi v svojem srcu. To pomeni, da nas Bog ljubi – in če imaš nekoga rad, ti pač ni vseeno, po kakšnem blatu in kod hodi.

Danes imamo pred očmi izvolitev Mojzesa. Ste videli, kako spretno se upira: "Kdo sem jaz, da bi šel k faraonu in bi izpeljal Izraelove sinove iz Egipta? . . . Prosim, Gospod, jaz nisem zgovoren, ne prej, ne odkar si spregovoril s svojim hlapcem; kajti imam okorna usta in okoren jezik." Kaj si zapičil oči vame, kaj pa jaz sploh lahko naredim? Poglej, okrog mene je polno sposobnejših, zgovornejših, bolj pametnih in lepših, če hočeš! Ne nadleguj me več!

Toda Bog ne odneha. Potrkal je na vrata in čaka, potrpežljivo čaka, da jih odprem. Bog hoče, da jaz naredim to in ti narediš svoje. Vsakemu je dan poklic. Abraham je storil svoje, Mojzes pravtako. Marija tudi: "Glej, dekla sem Gospodova!" In v glavnem so bili vsi – vsaj v začetku – uporniki, ali pa so vsaj spraševali za pojasnila. Na primer Marija: "Kako se bo to zgodilo . . . ?" Je pač tako, da človek ne more doumeti božjih načrtov. Toda res je, da ko te Bog zagrabi, te ne spusti. Ko pa si v božjih rokah, si v naj-

MOJZES pa je pasel drobnico svojega tabora. Drobnico daleč v puščavo, je prišel k božji grobišču. In bog ga je v ognjenem plamenu iz sredine grma. Poglej, ni zgorel. In Mojzes je dejal: "Stopim tja in pogledam." Ko je Gospod videl, da gre gledat, ga je poklical: "Mojzes!" Odgovoril je: "Tukaj sem!" Pa je rekel: "Kajti kraj, ki na njem stojiš, je sveta zemlja. Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov te je gledati v Boga. Gospod pa je rekel: "Dobro, slišal njegovo vpitje zaradi priganjačev; da, da ga rešim iz rok Egiptčanov in ga popeljem v deželo, v kateri teče mleko in med, v kraje Hevejcev in Jebusejcev. In zdaj, glej, je prišel tudi stisko, s katero jih zatirajo Egiptčani. Zato sem ti rekel: 'Izraelove sinove, iz Egipta!'"

Mojzes pa je Bogu rekel: "Kdo sem jaz, da bi iz Egipta?" Pa je dejal: "Jaz bom s teboj. In izpelješ ljudstvo iz Egipta, boste častili Boga." "Glej, če pridem k Izraelovim sinovom in vam", pa me vprašajo: "Kako mu je ime", kaj? "Jaz sem, ki sem." In nato je rekel: "Tako k vam!"

Tedaj je Mojzes rekel Gospodu: "Prosim, da si spregovoril s svojim hlapcem; kajti imam odvrnil: "Kdo naredi človeku usta in kdo sili? Ali ne jaz, Gospod? Zdaj torej pojdi! Jaz pa ne grem." Odgovoril je: "Prosim, Gospod, pošlji kogar ti hočeš!"

bolj varnih rokah! A do tega izkustva se je treba šele dokopati.

Da pa ne bi kdo menil, da je božji klic le stvar preteklosti, se bomo zdaj vsak mesec seznanili z ljudmi, ki so v naših časih zaslišali in odgovorili božjemu povabilu. Potujmo danes v japonsko mesto Nagasaki – to je tisto mesto, ki so ga Američani 9. avgusta 1945 z atomsko bombo uničili. V Nagasaki je doma dr. Takashi Nagai, japonski zdravnik in pisatelj. Od svojega lepega doma je po eksploziji našel samo nekaj sežganih ostankov, od ljubljene žene kupček pepela, ob njem pa čisto lepo ohranjen rožni venec ter križ s Krizanim. Sam piše, da je rožni venec vzel v roke, pokleknil ter molil za vse žrtve tega strahotnega uničenja. Tudi sam je bil obsojen na neizogibno smrt. Čas, ki mu je ostajal, je porabil za pisanje. Pisal je o svojem spreobrnjenju, o vojni in miru. Lahko rečemo, da so

Božja beseda

Jetra, madianskega duhovnika. Ko je prignal Horebu. Tedaj se mu je prikazal angel Gospod. "Gledal je in glej, grm je gorel s plamenom, a grm ni ledelam to veliko prikazen, da grm ne zgori!" Bog poklical iz sredine grma in dejal: "Mojzes, rekel: 'Ne bližaj se semkaj! Sezuj si čevlje z nog!' Potem je rekel: 'Jaz sem Bog tvojega očeta, in ti si bil v Egiptu.' Tedaj si je Mojzes zakril obraz; kajti bal se, da bi ga videl stisko svojega ljudstva v Egiptu in izrazil njegove bolečine. Zato sem stopil dol, in iz te dežele v dobro in prostrano deželo, v Kanaancev, Hetejcev, Amorejcev, Ferezejcev, in vpitje Izraelovih sinov do mene in videl sem, kaj ti torej pojdi! Pošljem te k faraonu, da izpelješ

ti k faraonu in bi izpeljal Izraelove sinove, da ti bodi znamenje, da sem te jaz poslal: Ko ti bo na tej gori." Mojzes je dalje Boga vprašal: "In kaj ti povem? Bog vaših očetov me je poslal k faraonu, kaj jim odgovorim? Tedaj je Bog rekel Mojzesu: 'Povej Izraelovim sinovom: 'Jaz sem' me je poslal

Gospod, jaz nisem zgovoren, ne prej, ne odkar sem rojena usta in okoren jezik." Gospod pa mu je rekel: "Nemega ali gluhega ali videčega ali slepega? Jaz bom s tvojimi usti in te bom učil, kaj govori." Gospod je rekel: "Seš poslati."

2 Mojz 3, 1 - 14; 4, 10 - 13.

njegovi spisi klic k miru in bratstvu.

Takashi Nagai se je rodil leta 1908 kot najstarejši od petih otrok v družini slavnega zdravnika. Oba, oče in mati, sta želela, da bi njun prvorojenec šel po poti svojega očeta. Živeli so v Izumu, ki je nekakšna "sveta dežela" japonske mitologije. Verske vzgoje v družini ni bilo nobene – za katoliško vero niso niti vedeli, za šintoizem se niso zanimali. Pač pa sta starša otrokom vcepljala ljubezen do reda in dela.

Po končani srednji šoli se je Takashi vpisal na medicinsko fakulteto univerze v Nagasakiju. Bilo mu je dvajset let. Na japonskih visokih šolah je tedaj vladal materialistični nazor, ki priznava zgolj materijo. "Ko sem bil na medicinski fakulteti," se spominja Takashi, "smo pri pouku anatomije raztelesali človeška trupla. Dejali so nam, da je to vse, kar je v človeku. Tako sem čisto lagro prišel do sklepa, da je človek

nič drugega kot materija. Cudovita zgradba telesa, do potankosti izdelane podrobnosti posameznih organov – vse to je vzbujalo moje občudovanje. Toda vse, kar sem otipal, je bila samo materija..." Kot toliki pred njim in tudi za njim, se je Takashi prepričal: "Duša? Kje je? Preiskal sem vse človeško telo do zadnjega vlakna, a duše nisem odkril nikjer!..."

Kmalu je spoznal, da se je motil. Leta 1930 mu je umrla ljubljena mati. "Med spomladanskimi počitnicami, ko sem končal drugo leto študija na univerzi, je moja mater zadela kap. Ko sem prihitel k njenemu ležišču, je bila v njej še iskrice življenja. Umirala je in me nepremično gledala. Ta zadnji pogled moje matere je postavil na glavo vse moje dotodanje nazor. O, ta nemi pogled nje, ki me je rodila, vzgajala in ljubila do zadnjega trenutka! Ob uri slovesa mi je nezmotljivo govoril, da bo njena duša stala ob strani sina Takashija tudi po smrti. Strmel sem v te oči, jaz, ki sem tajil obstoj duše, in v svoji globini nagonsko čutil, da duša moje matere resnično biva. Res se je ločila od njenega telesa, toda nikdar ne bo prenehala živeti." Začel je brati knjigo Misli francoskega filozofa in fizika Pascala in z vsako stranjo je odkrival lepote njemu dotlej neznanega sveta – kraljestva duha.

V novem akademskem letu je stanoval pri družini Moriyama, ki je bila globoko krščansko verna. Vernost te družine je mladega medicinskega študenta zelo prevzela. Tik pred diplomo je zbolel. V bolnici mu je s skrbnostjo matere stregla žena, ki je bila katoličanka. Ob njegovi bolniški postelji je molila rožni venec za rožnim vencem, da bi Bog mlademu zdravniku vrnil zdravlje telesa in mu podaril tudi zdravlje duše. Ozdravel je, kot priznava sam, skoraj čudežno.

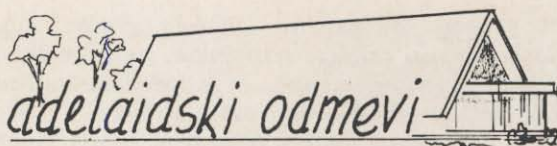
Leta 1933 je moral kot vojak v Mandžurijo. Moriyamova najmlajša hči Midori, ki bo čez nekaj mesecev postala njegova žena, mu je z vestjo o očetovi smrti poslala tudi droben katekizem. Takashi ga je predelal tako temeljito, da je po vrnitvi v Nagasaki obiskal katoliškega duhovnika in ga prosil za krst. Pri krstu je prejel ime Pavel. Dva meseca pozneje se je poročil z Midori Moriyama, ki mu je potem povila dva otroka, sina in hčerko.

Njegove knjige, ki jih je v štirih letih napisal petnajst (najbolj znana je tista, ki nosi naslov Zvonovi Nagasakija), so bile sprejete z izrednim zanimanjem ne le na Japonskem, ampak tudi drugod po svetu.

Takashi je umrl 30. aprila 1951. Najprej je na glas zaklical: "Jezus, Marija, Jožef!", nato pa je s komaj slišnim glasom dodal: "Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!..."

Takšni so božji klici: Mojzesu, ... Takashiju, ... Tako po mnogih različnih poteh iščemo smer, ki vodi k Očetovim rokam.

P. CIRIL



Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

OBLETNICA blagoslova naše adelaidske cerkve je za nami in lepi trenutki udeležencem nedeljske maše ne bodo šli v pozabo. Med nami je bil adelaidski nadškof Leonard Faulkner in lahko rečem, da zlepa ne najdeš tako prijaznega avstralskega duhovnika. Bil je prvič med nami, izredno dobro razpoložen, kar je seveda zasluga tudi naših rojakov, ki so pripravili tako prijetno slavlje. Naj se tu zahvalim vsem, ki so kakor koli doprinesli k temu srečanju.

Slovesnosti seveda ni brez narodnih noš, ki naše posebne prilike poživijo in jim dajo svoj čar. Dodičevi Sonji, ki je pozdravila nadškofa, in Pahorjevemu Branku, ki je pozdravil županja Hindmarsha, naj se tu posebej zahvalim, saj sta napravila na visoka gosta tako lep vtis. Pa tudi mala Juli Ivančič ter Filip Ivančič vzbudita s svojo korajžo ob nastopu nasmeh na obrazih vseh. Bralci Elizabeta Sužnik, Tomaž Valenčič in Poklarjeva Silvana so lepo podali božjo besedo, da jo je lahko vsakdo razumel. Pri darovanju smo presenetili nadškofa z darom, ki ga še ni dobil odkar je v duhovniški službi: poleg običajnih mašnih darov, ki sta jih prinesla k oltarju Tone Ivančič z ženo Hedviko, sta naš "mojster železa" Tone Jesenko in njegova žena Milka podarila nadškofu mali sodček z vinom in domači hleb pšeničnega kruha. Po končani maši se je Danilo Kresevič kot predsednik naše verske skupnosti zahvalil nadškofu in županji (ta res zelo rada pride med nas, kar nam je v ponos), Ivančičeva Lili pa je nadškofu v spomin poklonila lepo sliko Marije Pomagaj z Brezj.

Nadškof je izrazil željo, da bi se pred cerkvijo slikal z narodnimi nošami, kar smo mu seveda z veseljem ustregli.

Med mašo je prepeval mladinski zbor pod vodstvom g. Jožefa Šterbenca. Kljub temu, da ni razumel besedila, je nadškof pogosto obrnil oči na kor. Ubrano petje je govorica, ki jo vsakdo razume.

Po končanem bogoslužju smo odšli vsi skupaj v mladinsko lopo, kjer so nas čakale namizne dobrote. Dobre žene so napekle peciva, možje pa na ražnju. Tudi tem, ki so poskrbeli za lažne želodce, iskrena za-

hvala. Gospa Dodičeva bo gotovo huda, a moram jo omeniti. Za vse te naše priložnosti vodi in organizira. Kljub skrbem za družino in svoje zdravje vedno rada pomaga. Vsi se zavedamo njene požrtvovalnosti in dobre organizacije dela. Bog naj povrne za trud!

Vse ob zahvali naprošam, da tudi v bodoče tako radi pomagate, saj bo še podobnih prilik! Tako bo v našem misijonu zares prijetno družinsko vzdušje.

Da ne bo kdo mislil, da se pri nas dela samo za razne B.B.Q.! O, tudi drugače ne zmanjka dela in požrtvovalni možje radi priskočijo na pomoč. Tako so se ob koncu januarja in v februarju lotili ograje, da je malo privatnosti za duhovnika in je zavarovan naš misijonski avto. Veliko zaslugo imajo Lojze Poklar, Mirko Bernik, Wiliam Wetzel, Jože Pahor, Tone Ivančič, Danilo Dodič in naš predsednik Danilo Kresevič. In kadarkoli se dela, vedno potrebujemo varilca: Tone Jesenko in njegov sin Marijan rada pomagata. Še ko smo imeli 37 stopinj vročine. "Če ne bi bilo za naš misijon, v tej vročini ne bi prišel," mi je rekel Tone. Bog povrni vsem!

Razpored bogoslužja v postnem in velikonočnem času:

Vsak petek zvečer je ob sedmih sveta maša in po maši križev pot, ob sobotah pa so po maši (prav tako ob sedmih zvečer) skupne molitve za duhovniške in redovniške poklice. Vsi ste vabljeni!

Priložnost za sveto spoved je vselej pred mašo, enako ob nedeljah. Če kdo zaradi bolezni ne more v cerkev, naj mi po svojcih sporoči, pa ga bom v tem času pred prazniki obiskal na domu.

Na cvetno nedeljo bo blagoslov zelenja in cvetja pred mladinsko lopo, nato procesija v cerkev, le v slučaju slabega vremena bo blagoslov v cerkvi. Med mašo bodo pasijon brali mladinci.

Na torek velikega tedna bo ob sedmih zvečer priprava na velikonočno spoved za starejše in seveda prilika za spoved.

Na veliko sredo (3. aprila) zvečer pa bo priprava na velikonočno spoved za mladino. Priložnost za spoved. Že sedaj prosim, da si rezervirate ta dva dneva!

Na veliki četrtek zvečer ob sedmih sveta maša v spomin na zadnjo večerjo, po maši češčenje Jezusa v ječi.

Na veliki petek bodo obredi dneva prav tako ob sedmih zvečer, po obredih pa bomo skupaj pred božjim grobom molili za duhovniške in redovniške poklice.

Na veliko soboto bomo ob 8.30 zjutraj zmolili križev pot. Nato bo izpostavljeno Najsvetejše v božjem grobu vse do večera. Družine bodo molile po razporedu. — Ob štirih popoldne bo blagoslov veli-

konočnih jedil. — Zvečer ob sedmih bodo obredi velike sobote. Po končani maši bo vstajenska procesija okoli cerkve z zahvalno pesmijo in blagoslovom.

Na velikonočno nedeljo bo ob desetih slovesna sveta maša. Pel bo cerkveni zbor odraslih.

Verouk za mlajšo skupino je vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu ob šestih zvečer, za starejšo skupino pa vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob isti uri. Veroučna skupina birmancev ima verouk vsako soboto ob desetih dopoldne.

Rojake v Berriju bom obiskal v aprilu na belo nedeljo (14. aprila) popoldne. Slovensko mašo bomo imeli ob petih.

Radijska oddaja v priredbi verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob osmih na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM.

Vsakoletno prirejanje **Koncerta slovenske mladine Avstralije** je že dogletna tradicija verskih središč.

Prireditev je užitek nastopajoči mladini kakor udeležencem in zagotavlja kulturno kontinuiteto mlajše generacije med nami. V dogovoru z ostalimi slovenskimi verskimi središči je naše adelaidsko z veseljem prevzelo skrb za prireditev letošnjega koncerta, že enajstega po vrsti. Koncert bo v soboto 31. avgusta 1985 v dvorani Ukrajinskega doma v Hindmarshu, 66 Orsmond Street.

Dobrodošli so mladinski pevski zbori, folklorne in druge plesne skupine, ansambli, ali posamezni pevc, muzikanti, recitatorji med slovenskimi mladinci. Vabimo k udeležbi mladinske skupine slovenskih društev.

Pošljite prijave z navedbo imena (imenov) skupin oz. posameznikov in točke nastopa!

V upanju na sodelovanje mnogih smo prepričani, da bo tudi letošnji koncert dosegel uspehe dosedanjih prireditev te vrste in da se bo slovenska mladina tudi ob tej priložnosti izkazala kot v preteklih letih.

P. JANEZ

OB KRISTUSOVEM TRPLJENJU

nujno stopa pred naše oči tudi Gospodova MATI,
z bridkostjo odeta ŽENA BOLEČIN,
ki je spremljala svojega Sina na križevem potu, prav pod križ.
Pretresljiva je slika, ko drži v naročju okrvavljeno mrtvo truplo . . .

Si že videl mater, ki sta jo sinovo trpljenje in smrt pritisnila ob tla?
Ob sinu, ki je v najlepših letih v hipu končal sredi cestnega prometa?
Ob sinu morda, ki je — mladostnik-narkoman — končal premlad?
Koliko materinih solza sem videl v Vetrinju
— letos mineva štirideset let — nad vrnjenimi in pobitimi sinovi,
ki so odšli — kruto izdani — v mučenje in smrt.

Materam je bila odvzeta tolažba, da bi mogle vsaj poljubiti mrtva čela,
da bi mogle prižgati skromno svečko na grobu v Kočevskem rogu . . .

In etiopska mati-trpinka našega časa potrošništva in preobilice,
sama sestradena do kosti, s sinčkom-okostnjakom v naročju,
ki mu glad ni dal živeti? Tudi njo muči lakota — lakota po hrani,
lakota po ljubezni in toplem sočutju. Bolj po tem kot po prvem.

Mati in Krist. Takrat in danes.

Brat, sestra, ki čakaš VSTAJENJA!
Samo iskreno razumevanje trpljenja
in lajšanje bolečin drugih
nam ga bo prineslo v vsej polnosti.

ALELUJA, ALELUJA!



NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$ 24.— Jože Potočnik; \$22.— Janez Lah;
\$20.— Viktor Ferfolja; \$19.— Jean Pevc;
\$17.— Danica Pavlič, Anton Cevc, Zora
Franca, Anica Mukavec; \$16.— Anica
Pegan, Franc Plesničar St.; \$14.— Alojz
Drvodel, Ivan Vukšinič, Slavko Jernej-
čič, Ivan Smole, L. & M. Martin, Karel
Štrancar, Tomaž Možina, Bernard Zidar,
Anton Brne, Karel Knap, Ivan Cetin, Ro-
mana Favier-Zorzut, Dr. Stanislav Frank,
Andrej Udovič, Mario Maršič, Stojan
Zorzut, Petrina Pāvlič, Dr. Zvonimir Hri-
bar, Janez Rotar, Valentin Lenko; \$13.—
Zorka Kovačič, Julijana Veber; \$10.—
Marta Suša, Alojz Golja, Ivan Lapuh;
\$9.— Jože Konda, Danilo Kreševič, Kurt
Bohl, Pavla Trček, Alojz Hojnik, Franc
Rozman; \$8.— Marija Magdalenič, Her-
man Šarkan, J. & M. Mlakar, Mihael Ži-
lavec, Lidija Bole, Gracijela Remec, Ana
Bubnič, Gracijan Pirc, Franc Saksida, Al-
bert Škerlj, Marija Laznik, Ciril Čam-
pelj; \$7.— Jože Krušec; \$6.— Karolina
Čargo, John Stajniko, Ivanka Špilar, Jo-
že Brožič, Alojz Žagar, Slavka Franetič,
Alojzija Vučko, Pavel Brodež, Jožef Ba-
stalec, Ana Dominko; \$5.— Mira Urbanč,
Elizabeta Čar, Sonja Trebše, Janez Vido-
vič, Sofia Krojs, Tine Kramar, Ludvik
Tušek, Mariana Šmit; \$4.— Vinko Dajn-
ko, Anton Vogrin, Ivan Pavšič, Marija
Nekrep, Franc Uršič, Viljem Bauer, Ja-
nez Škraba, N. N., Martin Pečak, Ferdo
Godler, Ivanka Kontelj, Leopold Muller,
Karl Mezgec, Branko Tavčar, Frančiška
Klun, Anton Šajn, Franc Magdič, Marija
Habenschuss, Simon Kropich, Franc I-
žanc, Alojzija Paravan, Jože Podboj, Ev-
gen Benc, Lojzka Jug, Franc Murko, An-
tonija Tomšič, Kristina Vujica, Rafaela
Bernes, Marija Štavar, Ana Lipovnik,
Ludvik Lumbar, Ana Čarman, Ivanka Ba-
tagelj, Sonja Fon, N. N. (ACT), Jože Caf,
Julijana Razboršek, Terezija Cresi, Franc
Plut, Antonija Poklar, Milan Kavič, Lo-
ti Rafolt, Marija Andreis, Drago Tomac,
Gizela Mlinarič, Ivan Truden, Slavko Fa-
bian, Marija Ferfolja, Alojz Jereb, Milan
Gorišek, Stane Furlan, Alojz Rezelj, Ig-
nac Kalister, Ivan Fatur, Franc Vravnik,
Josip Burlovič, Ivana Krnel, Pavlina Pa-
hor, Danica Perko; \$3.— Veronika Se-
ljak, Jožef Vogrinčič, Ivan Bratina, Alojz

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman



Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(Triindvajseto poglavje: EDINA POT)

»Ali vam ne vzamejo preveze proč niti med jedjo?« je vzkliknil zdravnik.

»Seveda ne. Ne morete si misliti, kako človeka poni-
žuje, ko išče košček jedi po krožniku, nazadnje pa ga
najde na prtul! Zdaj se ne čudim več, zakaj me ubogi
Garth ne pusti, da bi sedela skupaj z njim pri jedi.
Ko bom končala to vajo, bo morda pristal na to in lahko
mu bom pomagala prebroditi težave. Oh, Dick, morala
sem se odločiti za to preizkušnjo, drugače ni šlo!«

»Seveda,« je mirno prikimal zdravnik.

Jane ni mogla videti ganjenosti na njegovem obrazu.

»Ker ste tako plemeniti, ste res morali vzeti nase vse
to!«

»Ne veste, kako sem zadovoljna, da se strinjate z
menoj, Deryck. Tako sem se bala, da boste vse to imeli za
nekaj odvečnega in otročjega! To pa sem morala storiti
prav zdaj, kajti če mi oprostite, če oprostite Jane, bo to zadnji
vikend, ki ga bom v življenju preživela brez njega. Mi-
slite, da mi bo odpustil?«

»Kaj vam morem jaz povedati, ubogi otrok?« je dejal
zdravnik ves ganjen. »Povejte mi, ali res niti za trenutek
ne snamete obveze?«

»Samo ko se umivam po obrazu,« je dejala Jane smeh-
ljaje. »Lahko pa vam zagotovim, da ti dve minuti držim
oči trdno zaprte. Nocoj me je ta preveza tako grela, da še
spati nisem mogla. Za eno uro ali dve sem jo snela, toda
pred jutrom sem se zbudila in si jo spet nadela.«

»In jo mislite nositi do jutri zjutraj?«

»Do jutri zvečer, Dick,« je odvrnila blago.

»Toda, Jane,« je ugovarjal zdravnik, »menda me boste
ja pogledali, predem pojdem od tod? Drugače bi bilo to že
pretirano!«

»Ne,« je rekla Jane in se sklonila k njemu. »Ne veste,
Deryck, kako hudo mi je, ko vas slišim, videti pa vas ne
morem; toda to mi pomaga bolje razumeti, kaj bo zanj
vedno ostalo ena najtežjih muk.«

»Vedno ste bili taki, da ste hoteli vsaki stvari priti do
dna!« se je nasmehnil zdravnik. »Polovičarstvo vam ni v

krvi. Ne preostaja mi drugega, kot da soglašam z vami.«

Jane je poiskala njegovo roko. »Prijatelj, čutim, da mi boste spet pomagali... Zdaj mi pa, prosim, pošljite Margery, da me kot slepca odvede v drevored, da spoznam tudi to, kako se sprehaja človek, ki ne vidi. Vi me pa počakajte spodaj.«

»Prav, vendar glejte, da vas ne bo treba predolgo čakati! Zunaj se bova pogovorila veliko bolj sproščeno; odkrili mi boste marsikaj, kar vam bo prišlo prav, ko boste spremljali Gartha. Ko boste šli s staro Margery po stopnicah, pa le pazite, da ne padete skupaj z njo! Le predstavlja si, kakšna škoda bi bila, če bi ubili ženo, ki kuha tako odlično kavo!«

ŠTIRIINDVAJSETO POGLAVJE TAKO GLEDA NA STVARI MOŠKI

Globok mir je vladal v knjižnici, kjer sta Garth in Deryck molče kadila, polna tistega prijetnega počutja, ki navdaja človeka po odlični večerji in po lepem dnevu, ki ga je prebil na svežem zraku in v miru.

Prava škoda, da ju Jane ni mogla videti! Garth je bil v elegantnem smokingu, ki se je odlično podal njegovi vitki postavi, zdravnik pa v brezhibni večerni obleki, kajti dobro je vedel, da njegova prijateljica precej da na take malenkosti. Še na misel mu ni prišlo, da ga ona pač ne more videti!

Garth je sedel ob kaminu, v katerem je veselo plapolal ogenj. Pomladni večer je bil še razmeroma hladen.

»Kaj ste mi zjutraj rekli o sestri Rosemary? Da vam nikoli ne poda roke v pozdrav?« je nenadoma vprašal zdravnik.

»Tako je,« je odgovoril Garth. »Pravkar sem vas mislil vprašati, če je v pravilih družbe ali zavoda bolničark, katerim pripada sestra Rosemary, kakšna določba, da se sestre ne smejo rokovati s svojimi bolniki?«

»Ne, kolikor mi je znano, tega ni.«

»Potem pa je intuicija povedala sestri Rosemary, da ravna tako, kot si jaz želim. Nikdar mi še ni stisnila roke in nikoli se me še ni dotaknila. Celo kadar mi podaja pisma ali kaj drugega — in to se dogaja nešteto krat na dan — se še ni zgodilo, da bi se njeni prsti dotaknili mojih.«

»Pa vam je to všeč?« je vprašal zdravnik, ki je pihal v zrak oblačke dima in opazoval obraz svojega sobesednika.

»Da, zelo sem ji hvaležen za to!« je odvrnil Garth ognjevit. »Veste, Brand, ko ste mi predlagali, da bi mi poslali sestro-tajnico, sem začutil, da ne bi mogel prenesti, da se me ta ženska dotakne.«

»To ste mi takrat tudi povedali.«

»Seveda,« je nadaljeval Garth z neko grenkobo, »so bili časi, ko so tudi meni prišli dotiki mehkih ženskih

Kerec, Marija Jurševič; \$2.75 Frančiška Veber; \$2.65 Ivanka Puc; \$2.— Zinka Černe, Stanislav Vadnjal, Franc Rolih, Stanko Ludvik, Filip Tomažič, Florjan Mavrič, Marija Copot, Franc Obid, Anton Pirnar; \$1.— Mirko Godec, Lojze Ivančič, Mario Svetina, Ivan Denša, Jože Nemanič, Ivanka Filipič, Anton Konda, John Mihič.

NAŠIM POSINOVLJENIM AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$300.— C. Š.; \$200.— Jože Ficko; \$185.15 Cerkvena nabirka pri Sv. Rafaelu, Merrylands (Sydney); \$100.— Angela Rožanc, druž. Hribar (ACT), J. & I. Pohlen (za lačne), Julka Mrčun (za lačne); \$55.— Janez Burgar (božični dar); \$50.— Agata Zupanič, Olga Dubert, Toni Konda, druž. Slavko Jernejčič, C. Š. (za avto p. Hugona); \$40.— N. N. (za avto p. Hugona); \$30.— Lojzka Jug, Franc Danev; \$20.— Druž. Slavko Jernejčič (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem), N. N., Frančiška Lavtar, Antonija Šabec, N. N. (za lačne), Jože Krušec (za lačne), Slavko Fabian, N. N., Angela Fatur; \$10.— Druž. J. R. Tomšič (za lačne namesto cvetja na grob Andreju Vrh), Elizabeta Kociper, J. J., Teja Bavčar (namesto cvetja na grob Rozine Likar — za lačne), Nada Slavec, Danila Pirjevec, Tinka Urh, Štefka Tomšič (za lačne), Julijana Razboršek (za lačne), N. N. (za avto p. Hugona); \$4.— Marija



**Kar danes
potrebujemo,
nujno kot vsakdanji
kruh,
so ljudje s srcem.**

Hans Brinkmann

Ferfolja (za lačne); \$3.— Ana Horvat (za lačne); \$2.50 Valerija Pančur (za lačne); \$2.— Marija Kužnik; \$1.— Alojz Filipič (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$100.— Angela Rožanc; \$30.— Ana Dranginis (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem); \$20.— N. N., Frančiška Uršič, S. M. Debelak (namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem — za lačne), N. N.; \$10.— Elizabeta Kenda, druž. Albin Smrdelj, Faniča Lasič, J. J., vnuki Zore Pace (v počastitev p. Pija in m. Terezije za lačne). Alojz Drvodol, N. N., Danila Pirjevec (za lačne). \$4.— druž. Franc Žužek.

ZA LAČNE V ETIOPIJI:

\$50.— Druž. Franc Richter, druž. Alojz Butinar, L. & M. Martin; \$40.— druž. Anton Kristan, N. N. (SA); \$44.— F. & A. Tanšek; \$30.— Vilko Pavlič; \$20.— Jože Brožič, Anton Brne, Srečko Brožič, Roman Uršič, N. N., Valerija Pančur, Alojz Gasperič; \$22.20 zbrali na lastno pobudo s srečolovom Barbara Brožič in Anita Žnidaršič; \$14.— Marija Lavrenčič; \$10.— Renato Smrdelj, Marija Bavdek, druž. Albin Gec, Toni Muha, Elizabeta Kociper, druž. Jože Slavec, druž. Jože Oblak, Zora Gec, Jože Podboj; \$5.— Andrej Lenarčič; \$4.— Frančiška Klun, Darko Butinar; \$3.— Gino Grželj; \$2.— Marija Telich; \$1.— N. N.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Barve

CERKEV NA SLOVENSKEM bo naslov knjige velikega formata (23 x 30cm) in 272 strani, ki bo kmalu po veliki noči izšla v Sloveniji pri "Ognjišču" in bo zares presenetila s svojo bogato vsebino: 283 krasnih barvnih slik okrog 60 slovenskih cerkva.

Knjiga bo izšla v slovenščini, nemščini in angleščini. Avtor besedila je dr. Marijan Zadnikar, eden najboljših poznavalcev naše cerkvene umetnosti. Avtor slik pa je Jože Anderlič, ki se je predlanskim mudil med nami v Avstraliji; ima izreden občutek za kompozicijo in barve. Obe imeni torej jamčita, da bo knjiga vredna naročbe. Avstralske cene za knjigo še nimamo, naročite pa jo že lahko v naših verskih središčih.

rok in najbrž bi prijel marsikatero, ki bi šla mimo mene, morebiti bi jo tudi poljubil... To sem svoj čas delal z lahkoto... Toda, Brand, ko človek enkrat začuti stisk roke tistega bitja, ki je za njega res ŽENA, edina ženska na svetu, pa mu potem od tega dotika ostane samo še spomin, on sam pa je zavrt v večno temo, v kateri je spomin ena redkih stvari, ki mu še ostajajo in ki mu vlivajo nekaj tolažbe, ali se lahko potem še čudite, da mu vsaka ženska roka postane predmet strahu?»

»Razumem vas,« je dejal počasi zdravnik. »Osebnost tega sicer nisem izkusil, vendar vam rad verjamem. Samo, dragi prijatelj, dovolite, da nekaj pripomnim: če ste srečali ženo, ki je za vas edina na svetu, potem bi bilo njeno mesto tu ob vas, dotik njene roke pa bi bil ena tistih stvari, ki bi vas tolažile.«

»Brez dvoma,« je pristal Garth in si prižgal drugo cigareto, »smete reči to, z enako pravico pa bi od mene zahtevali, naj uživam prekrasen razgled s terase, od koder se ta razgled dejansko nudi... Razgled je, toda moja bolezen me ovira, da ga ne morem uživati.«

»Z drugimi besedami,« je presodil zdravnik, »ona je sicer za vas edina žena na svetu, pač pa vi zanjo niste edini mož?«

»Ne,« je iztisnil Garth grenko, »zanjo sem samo otrok...«

»Recimo raje, da niste znali razumeti, kaj ji pomenite in je niste znali prepričati,« je vztrajal zdravnik, kot da je preslišal Garthove zadnje besede. »Potrebno je precej časa in potrpljenja, da ženskam dokažeš kakšno stvar.«

Garth se je vzravnaval in na njegovem obrazu je bilo brati začudenje, ko je rekel: »Ali res mislite tako kot pravite?«

»Natanko tako!« je prepričljivo odgovoril zdravnik. »Moškemu se ženska duša razodene v hipu, kot blisk; v ženskem srcu pa spoznanje o moškemu dozoreva postopoma, se poraja kot novi dan.«

»O moj Bog!« je zajeceljal Garth. »V najinem primeru je bilo natanko tako. V mojih očeh je bila ona moja žena in brez obotavljanja sem ji dal to ime, ona pa me je naslednjega dne imenovala otrok, s katerim se še v sanjah ne bi mogla poročiti... Kaj pravijo o tem vaše teorije, doktor Brand?«

»Nikar ne govorite o teorijah, dragi moj fant! Dovolite raje, da vam povem odkrito: v vašem primeru je Adam zelo pogrešil, da ni šel naprej za Evo!«

/Nadaljevanje sledi/



LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED:

MELBOURNE: Cvetna nedelja (31. marca) — Osmi maša kot običajno, ob desetih pa bomo imeli ob lepem vremenu mašo na prostem pri lurški votlini. Pred mašo blagoslov butaric, oljčnih vejic in drugega zelenja. Pripravite svojim otrokom domače butarice, sicer pa jih boste mogli kupiti pri nas: članice Društva sv. Eme jih vsako leto napravijo lepo število, izkupiček pa bo šel v Sklad bodočega Doma počitka. — Kot običajno boste vsi udeleženci maše dobili blagoslovljene oljčne vejice.

Veliki četrtek (4. aprila) — Dan spomina zadnje večerje, ustanovitve duhovništva in presvete Evharistije. Večerna maša ob pol osmih (7.30), po maši spovedovanje. — Zelo bi želel, da bi bila ta maša zaradi pomembnega spomina vse bolj obiskana, kot je bila doslej. Pričnimo z njo tri velike dneve pred Gospodovim vstajenjem — sodelovanje nas bo duhovno zelo obogatilo.

Veliki petek (5. aprila) — Dan spomina Odrešenikove smrti na križu in pokopa. **Dopolodne ob enajstih** bomo opravili pobožnost križevega pota (v lepem vremenu na dvorišču pred lurško votlino, sicer pa v cerkvi). Prilika za spoved. — Pomembni obredi dneva (molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov) bodo **popoldne ob treh**. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za velikonočno spoved.

Velika sobota (6. aprila) — Ves dan je prilika za sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede velikonočne vigilijske bomo pričeli zvečer ob osmih, v lepem vremenu seveda na prostem pri votlini. (Naj tu ponovim vsakoletno prošnjo možem in doraščajoči mladini, naj se ne zbirajo za cerkvijo ob glasnem govorjenju, ki tako moti resne vernike. Kdor ne pride k bogoslužju s pravim namenom udeležbe, naj raje ostane doma!) Blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, slovesna hvalnica; branje beril; blagoslov velikonočne vode, nato pa se bomo udeležili krstnega obreda in obnovili svoje krstne obljube. Sledi maša velikonočne vigilijske, po njej pa naš domači običaj VSTAJENJA s procesijo. Po končanih obredih, ki jih bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim, bo še **blagoslov velikonočnih jedil**. Kdor bi želel odnesti domov novo blagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko!

Velika nedelja (7. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. **Deseta maša bo slovesna in v lepem vremenu na prostem pri votlini**. Pred vsemi mašami bo tudi prilika za velikonočno spoved, po vseh mašah tega dne pa **blagoslov velikonočnih jedil**.



Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

Velikonočni ponedeljek (8. aprila) — Spored bogoslužja je nedeljski: ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, Ardeer, East Keilor, Keilor, Avondale Heights . . .) ima priliko za slovensko spoved v **sredo velikega tedna (3. aprila) od sedmih do osmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno zbiramo k slovenski maši vsako drugo nedeljo meseca ob petih pop. (Prihodnjič na nedeljo 14. apr.).

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, West Footscray . . .): slovenska spoved bo v cerkvi sv. Leona Velikega, North Altona, v **torek velikega tedna (2. aprila) od šestih do sedmih zvečer**.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, East Bentleigh in Bentleigh, Clayton, Dandenong . . .): tamkajšnji slovenski verniki bodo lahko opravili spoved v domačem jeziku v cerkvi sv. Jožefa, Springvale na **veliki četrtek od pete do šeste ure zvečer**. Ne pridite kasno, ker bom moral ob šestih gotovo zaključiti, da bom pravočasno v Kew za večerno mašo!

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko spoved bo pri cerkvi sv. Družine, Bellpark, na **veliki petek (5. aprila) zvečer od šestih do sedmih**. (Če bo cerkev zasedena, bo spovedovanje v župnišču.)

MORWELL in okolica: Velikonočna spoved za tamkajšnje rojake bo v **ponedeljek velikega tedna (1. aprila) od sedmih do osmih zvečer**. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno zbiramo k slovenski maši vsaka dva meseca. Prihodnja maša bo na nedeljo 28. aprila ob sedmih zvečer.

WODONGA — ALBURY ter rojaki okolice: Slovensko mašo v tem mesecu bomo imeli na **cvetno ne-**

deljo (31. marca) ob sedmih zvečer (namesto na četrto nedeljo ob petih kot običajno). Prilika za velikonočno spoved v domačem jeziku eno uro pred mašo (od šestih do sedmih). Duhovnik napravi za ta obisk vselej dolgo pot — izrabite priliko, ki se vam nudi!

TASMANIJO bom tokrat mogel obiskati šele dva tedna po veliki noči. K slovenski maši se bomo zbrali na običajnem kraju (cerkev sv. Terezije, Moonah) na **nedeljo 21. aprila ob šestih zvečer**. Pred mašo je prilika za slovensko spoved. Potrudite se z udeležbo, da nas bo čim več in bo srečanje lepše! In povejte o slovenski maši rojakom, ki niso naročeni na Misli!



Slovenska radijska ura na 3EA — v jutru velikonočnega ponedeljka (8. aprila) od sedme do osme ure, bo imela **VELIKONOČNI SPORED** in bō tudi letos v priredbi našega verskega središča. Prisluhnite našim prelepim domačim velikonočnim pesmim, ki bodo preko radijskih valov obiskale vaše domove!



+ Poleg dveh neslovenskih krstov je krstna knjiga naše cerkve zabeležila dve novi imeni: **Olivia Dyan** je prišla v matico novih članov našega občestva dne 3. marca. Prinesli so jo z Elthama, kjer je razveselila družinico Roberta Zorzuta in Ivanke r. Mejač. — Dne 12. marca pa smo vpisali imena za fantka: **John Alexander Joseph**, ki je novorojeni član družine Jožefa Novaka in Megan Bernadette Quinton. H krstu so ga prinesli iz Thornburyja.

Staršem čestitke, malčkom pa vse dobro na pot v življenje!

+ Seveda, tudi brez porok ni šlo. Kar pet naj jih omenim: Dne 15. decembra sta se pri nas poročila **Anton Dolinar** (rojen v Ljubljani, krščen v Tržišču, zdaj živeč v Cardiniji pri Melbourneu) in **Jean Ann Philomena Cachart** (iz Madrasa v Indiji na obisku pri svoji sestri v Endeavour Hills). Tonija sem poročil pred leti, pa je ženo izgubil v avtomobilski nesreči.

Dne 11. januarja sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo **Cvetka Ljubica Sedmak** (rojena in krščena v Wangaratti, Vic., kmalu po prihodu staršev v Avstralijo) in **Bruce Shackleton**, po rodu Avstralec iz Melbournea. Našla sta se v Perthu, W. A., kjer sta zaposlena, poroko pa sta hotela slaviti v Melbourneu v krogu svojih sorodnikov.

Dne 2. februarja sta se poročila **Leanne Jožica Jaksetič** in **Denis James Selvidge**. Ženin je avstralskega rodu iz Melbournea, nevesta pa iz slovenske družine v North Altoni, rojena v Williamstownu, krstil pa sem jo v Newportu.

Naslednji dan, 3. februarja, sta si za vselej podala roke v našem verskem središču **Vesna Saksida** in **David Lloyd**. Ženin je iz avstralske melbournske družine, nevesta hči Franca Saksida, svoj čas fanta Baragovega doma, rojena v Melbourneu in krščena pri nas. Sodeloval je pri poročnih obredih tudi nevestin stric, Bogdan Saksida, duhovnik koprške škofije.

Za 9. februarja pa naj v kroniko omenim poroko v cerkvi sv. Mihaela v Little River blizu Geelonga. **Jožef Štefan Vrtačič**, iz naše znane geelongške družine, je dobil za življenjsko družico **Ann Marie McIntosh**, avstralskega rodu.

Vsem mladim parom čestitke in naše iskrene želje, naj jih vselej spremlja božji blagoslov!

+ Smrt nas zadnji čas kar prepogosto obiskuje:

V nedeljo 10. februarja je v bolnišnici v Box Hillu (Melbourne) zaključil — okrepčan s prejemom zakramentov — svojo življenjsko pot **ALOJZIJ NOVAK**. Kot upokojenec je živel v East Doncastru, prej pa dolga leta v Kew. Dober mesec pred smrtjo ga je podrl na cesti avto in mu povzročil krvavitev v možganih. Pokojnik je bil rojen 20. junija 1910 v Tacnu pod Šmarno goro. Izučil se je za krojača. Leta 1934 se je odselil v Avstrijo na Dunaj, kjer se je tudi poročil, dve leti kasneje pa se za nekaj let vrnil v Slovenijo. Vojna je družino kmalu zopet pognala od doma. Do leta 1951 je živel v Avstriji, nato pa je z ženo in tremi otroki emigriral v Avstralijo. V Kew je leta 1979 pokopal ženo Marijo (sin Aleksander je umrl že prej), hčerki sta se poročili (Eva por. Haarbuerger, Helga por. Yap) in seveda žive na svoje. — Rožni venec ob krsti smo imeli v torek zvečer v naši cerkvi, pogrebno mašo pa naslednji dan, 13. februarja. Pokojnikove zemske ostanke smo vrnili zemlji na pokopališču v Kew, kjer že počivata sin in žena.

Nenadoma je umrl v nedeljo 24. februarja **IVAN PAUŠIČ**. Z ženo Marijo sta bila na obisku pri sinu, ki si je uredil dom v Woori Yallock, blizu Lilydale. Sedeč pri mizi se je med razgovorom zgrudil in bil na mestu mrtev: odpovedalo mu je srce. Pokojnik je bil rojen 8. maja 1915 v Stopniku pri Idriji. Z Marijo Figelj se je poročil leta 1948 (Št. Maver pri Gorici), nato sta šla skozi italijanska begunska taborišča in končno ju je 14. januarja 1950 ameriška transportna ladja "Gen. Langfeet" pripeljala v Avstralijo. Tu se je družina dveh otrok povečala še za tri. Najprej so živel v Geelongu, nato v Melbourneu (Preston), kjer so otroci dorasli in se osamosvojili. In vsa leta je bil pokojni Ivan zvesti naročnik "Misli". — Rožni venec smo ob njegovi krsti zmolili pri nas v torek zvečer, pogrebni maši v sredo 27. februarja pa je sledil pogreb na keilorsko pokopališče.

V bolnišnici v West Footscrayu sem podelil sveto popotnico in sveto maziljenje MARIJI BAVDEK, ko je bila še pri polni zavesti. Nič se ni bala smrti — tako lepo vdana je bila v božjo voljo. Ohranila je svoj veseli značaj, s katerim je letos v prvem tednu naše kolonije na morju vse udeležence tako prijetno zabavala. Žal je bila doktorska pomoč brezuspešna. Krvavenju v možganih je sledila napovedana kap, ki je končala njeno življenje. Poleg štirih odraslih otrok je zapustila še osem vnukov. — Rojstni kraj blage pokojnice je Poljana na Dolenjskem, blizu Mokronoga, kjer je bila rojena Alešnik dne 27. decembra 1912. Leta 1936 se je poročila v Antonom Bavdekom iz Št. Ruperta pri Mokronogu. Vojno sta preživela v Nemčiji, leta 1949 za božič pa sta na ladji "Goya" dospela z dvema otrokoma v Avstralijo, dočim sta bila mlajša dva rojena že tukaj. Dom so si Bavdekovi postavili v Werribee blizu Melbourne, kjer je družina živel od leta 1952. Saj njihove hiše nisi mogel zgrešiti: cvetje okoli nje je zgovorno pričalo, da žive v njej Slovenci. Kljub razdalji je pokojnica zelo rada prihajala k maši v Kew, kadar je le mogla, prav gotovo pa je ni nobeno leto manjkalo na Dan ostarelih. Tudi je zelo rada podpirala naše afriške misijonarje, kar ji je Bog zdaj gotovo bogato poplačal. — Marija je izdihnila v četrtek zvečer 28. februarja, pogrebno mašo pa smo imeli v farni cerkvi v Werribee na ponedeljek 4. marca. Na tamkajšnjem pokopališču je našla zadnje počivališče v grobu pri možu Antonu.

V sredo 6. marca sem dobil sporočilo, da je v bolnišnici v Dandenongu slovenska mamica IVANA KRIŽMAN. Našel sem jo še pri zavesti, prejela je zakrament sprave in svetega maziljenja, kaki dve uri kasneje pa je ugasnila kot se utrne sveča. Pokojnica je bila rojena 13. marca 1901 v Tatrah in se je tudi po rojstvu pisala Križman. Tako s poroko s Karlom Križmanom (umrl pred kakimi osemnajstimi leti) svojega priimka ni spremenila. Imela sta tri otroke, od katerih je Karl že pokojni. Mama je pred leti prišla v Avstralijo k sinu Antonu (Glen Waverley) in hčerki Mariji por. Blažević (Mulgrave). Gotovo ji je bilo v tolažbo, da je pred smrtjo dobila slovenskega duhovnika, ko se že slovenske maše ni mogla pogosto udeleževati. — Pogrebno mašo smo imeli v novi farni cerkvi sv. Leonarda, Glen Waverley, grob pa je mama dobila na bližnjem pokopališču Springvale.

Vsi naši pokojni naj počivajo v miru božjem! In naše iskreno sožalje žalujočim tukaj in v domovini!

+ Lep korak naprej je bil storjen pri načrtovanju za naš DOM POČITKA. Nekateri bi radi vse kar čez noč in povedati moram, da prav tiste najbolj skrbi, kako in kaj, ki se še niso pridružili darovalcem v ta namen. Čudno, da so ti navadno najbolj glasni. A vsako tako

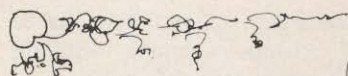
obsežno in važno načrtovanje zahteva časa, da se skristalizirajo različna mnenja. Tehtanja različnih idej in nasvetov ter pogovori z mnogimi našimi ljudmi so me privedli do zaključka, kaj bi naši skupnosti najbolj služilo. Mnenja sem, da se naši ostareli ne bodo ločili od svojega doma, dokler bodo količkaj pri moči; tudi domači bi se nekako sramovali, če bi šla oče ali mati od hiše. Taka je pač naša mentaliteta, se mi zdi. Ko pa pripelje našega človeka starost s svojimi težavami tako daleč, da zares potrebuje nege in skrbstva, česar jim dom in domači ne morejo več nuditi, je slika drugačna — tako zanj kot za domače. Takrat bo vesel, če bo prišel v tak Dom počitka, ki mu bo nudil v domačem jeziku in ob domači družbi potrebno postrežbo. Ali ni tako? Kar sem srečal doslej naših ljudi po raznih takih ustanovah, so se počutili izruvani iz domačega okolja in oropani topline mirnega večera življenja. Tako sem se po sto pomislekih odločil za "Nursing Home". S te vrste ustanovo bo res morda več stroškov pri zidavi in več skrbi z upravljanjem kasneje, naši skupnosti pa bo gotovo bolj pogodu.

+ Da bo nosil naš Dom počitka ime v spomin pokojne m. Romane, ki je že tako ostarela prišla med nas in pripeljala s seboj prve sestre, sem menda že kdaj prej omenil. Načrte, ki jih bomo seveda še izboljšali, je pripravil avstralski arhitekt Paul Archibald, ki je delal že več sličnih projektov za Družbo sv. Vincencija. Je torej na tem polju doma ter tudi dobro zna predpise Zdraviškega vladnega oddelka kot občine Kew. (Žal mi je, da na dobro voljo našega rojaka arhitekta Roberta C. Mejača že zaradi razdalje — živi v Queenslandu — nisem mogel računati.) Upajmo, da ne bo prehudega nasprotovanja pri občini in stanovalcih naše ulice, ki tako radi zaženejo vik in krik ter so uničili že marsikatero načrte.

Vsekakor smo za enkrat dobili dovoljenje, da lahko poderemo obe stari enonadstropni hiši na kupljenem zemljišču ob cerkvi. Ravno na praznik sv. Jožefa, 19. marca, je znano podjetje Whelan pričelo z rušenjem, ki bo končano v nekaj tednih.

+ Kljub lepi vsoti, ki jo imamo, bom moral še trkati na darežljiva srca, če bomo hoteli načrte kmalu izvesti in se pri tem ne preveč zadolžiti na banki. Naj tukaj omenim, da nam je prav dan sv. Jožefa naklonil lep dar — osem tisoč dolarjev. Naša velika dobrotnica Julka Mrčunova mi je povedala, naj njeno dosedanje posojilo prepišem — v dar. Bog povrni, Julka! Enako vsem dosedanjim dobrotnikom in tudi bomo — čim!

+ Toliko za enkrat o tej naši akciji. Vsi skupaj pa molimo, da bomo prebrodili na poti do cilja vse težave: človeške in finančne!



Z vseh vetrov



METODOVO LETO je slovesno pričel papež Janez Pavel II, na dan 14. februarja, ko vesoljna Cerkev slavi v svojem liturgičnem koledarju praznik sv. Cirila in Metoda (Slovenske škofije pa isti praznik slavijo na 5. julija). Imel je slovesno bogoslužje v rimski baziliki sv. Klemenca, kjer je grob sv. Cirila. Somaševanja se je udeležil med predstavniki slovanskih narodov tudi rektor Slovenika Msgr. Jezernik. Naši študentje iz Slovenika so zapeli pred pričetkom slovesnosti, ostali pevci pa so bili zbor Sikstinske kapele, hrvaški mešani zbor in pa ukrajinski zbor.

Papež je v govoru omenil velik pomen "Metodovega leta" (v spomin 1100-letnice smrti sv. Metoda) za vso Cerkev, zlasti pa še za slovanske narode. Sv. Ciril in Metod sta slovanskim narodom ne le prižgala plamenico vere, ampak sta jim pomagala doživeti trenutek politične in kulturne zrelosti, zlasti s postavitvijo temeljev slovanske književnosti. V veliki meri sta pripomogla, da so stopili na prizorišče svetovne zgodovine. Papež je v govoru posebej podčrtal njuno duhovno jasnovidnost. "Odločila sta se pogumno graditi idealen most tam, kjer je zunanji svet kopal jarke ločitev in boleče razdvojenosti." Prevečala ju je goreča želja po edinosti med vzhodom in zahodom.

QANTAS, naša znana letalska družba, ki tudi Slovencem za polete na obisk rodne domovine kaj dobro služi, je te dni obhajala 50-letnico svojega prvega poleta. Zanimivost zase je, da sta oba takratna pilota še živa. Začetna točka poleta je bilo mesto Brisbane, cilj pa Singapore – za takratno letalsko tehniko kaj dolga in tvegana proga. Danes traja isti polet v vsej udobnosti in brez kake posebne brige sedem ur, takrat pa je trajal štiri dni in kar sedemnajstkrat so morali pristati ter napojiti žejnega ptiča.

ETIOPSKA VLADA žal ne skrbi dovolj za svoje lačne otroke, tega mnenja so bili na mednarodni konferenci za pomoč državam v razvoju. Vlada si očitno

bolj prizadeva, da bi "očistila uporniška področja" in vse upornike izstradala. Zato morajo mnoge pošiljke hrane stradajočim v Eritreji le ilegalno do nesrežnežev, ki tam umirajo od lakote.

Seveda bi ne bilo prav, da bi prenehali pomoč. Če bi na primer ZDA zadržale pošiljke hrane in skušale na ta način politično in gospodarsko pritisniti na etnopsko komunistično vlado, bi morale umreti na tisoče nedolžnih ljudi. Je pa vsa ta pomoč očitno le kratkotrajna pomoč, ki je nujno potrebna za blažitev katastrofalne posledice suše in lakote. A treba bo misliti na dolgoročno načrtovane rešitve, ki pa jih ne bo mogoče izvesti brez pametnega sodelovanja etiopskih oblasti. Izvedenci pravijo, da bo to nemogoče, dokler bo vlada pod vplivom Sovjetske zveze, ki ima pri tem svoje interese in ji za tisoče žrtev ni prav nič mar.

SOVJETI so zamenjali vodstvo. Konstantin Černenko je mrtev in še pred pokopom je prevzel njegovo mesto 54-letni **Mikhail Gorbačev**, od katerega po vseh poročilih zahodni svet veliko pričakuje. Za 73-letnega Černenka pravijo, da ga je kljub starosti in očitni boleznini porinila na vodilno mesto "stara garda". Zdaj pa je le uspelo mlajšim, da je Politbiro dal oblast kandidatu, ki spada k mladi generaciji, saj je bil med zadnjo vojno še mladostnik.

Težko je napovedovati velike spremembe, dokler se Gorbačev sam ne izkaže, koliko je v njem iskrenosti in odprtosti ter dobre volje, pa tudi, koliko bo nanj pritiska s strani Politbiroja. Če bo z ozirom na razoroževanje na obeh straneh res kaj sovjetske odjuge, se bo svet samo oddahnil. Bog daj!

IZ MADŽARSKE je prišlo poročilo, da imajo zdaj madžarski otroci teoretične možnosti za verski pouk po vseh šolah, če starši to hočejo. A ta pouk obiskuje komaj sedem do deset odstotkov učencev po mestih, po deželi pa ne dosti več. Velika večina otrok še vedno raje hodi k verouku v cerkve, kjer niso vezani na redno šolo. Vzrok za to je iskati v dejstvu, da se mnogi starši boje vpisati otroka k šolskemu verouku, kajti za to se morajo osebno zgledati pri šolskem ravnatelju. Očitno se boje kakršnih koli posledic, Obveznosti pri-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

jave pa ni pri domačih župnikih, ki zasebno po cerkvah poučujejo mladino verskih resnic.

MARČNE VOLITVE v naši državi Viktoriji so le ohranile na oblasti Caina in delavsko stranko, četudi je ta izgubila nekaj sedežev in je večina manjša. Ob razdelitvi ministrskih stolčkov nove vlade pa je bila tokrat skrajna levica mnogo glasnejša kot pa po prejšnjih volitvah, ki so po dolgih letih delavsko stranko spustile na oblast. Takrat je levica dobila dva stolčka, zdaj je zahtevala večji kos pogače in ga tudi dobila: šest ministrov skrajne levice v novi vladi bo prineslo Cainu dokaj skrbi. Karikaturisti po dnevnih časopisih so si ga na ta račun že privoščili. Pa tudi dobronamerni volilci se že oglašajo s svojimi pripombami: "Ko bi vedel, da bodo prišli komunisti na vlado, pa bi ne volil delavske stranke. . ." Tako je pač: v delavski stranki je tudi skrajna levica, kar ni nobena tajnost. Žal ljudje niso poučeni, kaj se za imenom "skrajna levica" skriva in kaj je nje namen. Avstralcii in celo mnogi naši, ki so bežali pred komunizmom, pozabljajo, da je komunizem več kot običajna politična stranka: je mednarodna ideologija, ki se poslužuje politike z namenom, da počasi pa gotovo zagrabí ves svet v svojo oblast.

ZAHODNA NEMČIJA očitno vidi resno nevarnost v onesnaženju zraka in hoče temu tudi radikalno od pomoči — v prid človeku, živalstvu in rastlinstvu. Po njenem petletnem programu bodo do leta 1990 opre-

mili vse svoje termoelektrarne, v katerih uporabljajo za gorivo premog, z napravami za odstranjevanje dušikovih oksidov iz dimnih plinov. Za izvedbo načrta so namenili okrog 7 milijard mark in podražili bodo elektriko. Pravijo, da bodo zmožni znižati v vsakem kubičnem metru dimnih plinov za 70 odstotkov dušikovih oksidov, torej jih bo komaj še 200 miligramov v kubičnem metru, kar bo vsekakor velik uspeh.

Ves svet bi moral misliti na podobne posege.

AVSTRALSKA OBALA je znana kot rodna domovina morskih psov. Tu so te opasne živali doma in na to ljudje kar pozabljamo. Vse je pretreslo nedavno poročilo, da je pri Port Lincolnu, S. A., šestmetrski beli morski pes napadel 33-letno plavalco komaj petdeset metrov od obale. Vodna pošast je priplavala nepričakovano, zmrcvarila in požrla polovico telesa, pa se čez nekaj časa vrnila še po ostalo polovico — vse to v prisotnosti prestrašenih gledalcev — tudi moža, štirih otrok in prijateljev nesrečne žrtve, ki so brez moči stali na obali.

Zdaj skupina izkušenih ribičev lovi tega morskega psa in upajmo, da jim bo uspelo, predno bi napadel novo žrtev. Naravnost smešno pa se sliši, da se že oglašajo ljubitelji živali in varuhi okolja, da je ta lov okruten in bi ga oblasti ne smele pustiti . . . Res, le kje je meja za nekatere!? Vse naj bi bilo bolj zavarovano in več vredno kot človek! Ubogi morski pes je bil pač lačen — zakaj bi moral zdaj zato dati življenje? . . .

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA**

**in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.**

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 14.35

Iz Melbourne: 12/6/85 ob 17.00

Prihod v Ljubljano:

13/6/1985 ob 05.40 zjutraj



Za vse potnike velja e n a k a ekonomska cena: polet iz drugih mest — iz Brisbane do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourne — in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL**

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

kotiček naših mladih

MOJE ŠOLSKE POČITNICE.

Ko sem imel letos šolske počitnice, nisem šel prav nikamor, ker je moj ata delal. Ko pa je ata začel dopust, sem moral pa jaz v šolo. A je bilo tudi doma lepo. Igral sem dosti "Cricket" s svojim prijateljem, ki mu je ime Anastastios. Tudi s kolesom sem se vozil. Na plaži sem bil samo dvakrat, pa še takrat me je sonce preveč opeklo. Čital in pisal pa sem med počitnicami bolj malo. — David Hvalica, 10 let, Thornbury, Vic.

Po božičnih praznikih smo šli za en teden na morje, v slovensko kolonijo Mt. Eliza. Tam smo plavali, se sončili in ribarili. Nekaj dni je bilo toplo, toda imeli smo tudi hladne in oblačne dneve, da smo zvečer celo kurili peči. Eno jutro smo šli na ribe s čolnom v Port Philip Bay. Ujeli smo največ flat-head ribe. Tako smo imeli tisto popoldne vsi zelo dober B.B.Q. Kadar je bilo lepo vreme, smo se igrali. — Simon Grilj, 10 let, Campbellfield, Vic.

KAJ SEM DELALA MED POČITNICAMI:

Bila sem na morju za teden dni.

Šla sem v kino.

Sadila sem rože.

Gledala sem televizijo.

Bila sem v slovenski cerkvi pri maši.

Dvakrat sem bila na praznovanju rojstnega dne.

Šla sem s prijateljicami k McDonalds.

Velikokrat sem bila v trgovini.

Tudi v parku sem bila,

nazadnje pa tudi v plavalnem bazenu.

Helen Brenčič, 10 let, Bulleen, Vic.

DRAGI OTROCI!

Po kratkem premoru se zopet oglašamo iz verskega središča v Adelaidi. Kljub temu, da je naša skupina mala, ima mnogo pridnih in požrtvovalnih mladih ljudi, ki veliko žrtvujejo, da bi dosegli svoj življenjski cilj. In omeniti moram tudi starše, ki jim nobena žrtev ni prevelika, ko gre za šolanje otrok.

Danes vam predstavljamo v GALERIJ MLADIH mlado psihologinjo MIRO GOJAK. Lansko leto je zelo uspešno končala univerzitetne študije. Bila je med najboljšimi študenti, kar so jih zabeležili na polju psihologije v zadnjih sedmih letih. Prejela je nagrado — THE "AUSTRALIAN PSYCHOLOGY SOCIETY" PRIZE — ki ji je za vedno v čast in ponos.

Da je Mira dosegla tako lep šolski uspeh, je gotovo velika zasluga njenih staršev. Oče Jože je doma iz Golca, mama iz Sovinjskoga polja v Istri. Miri so podarili lepo vzgojo doma, brez katere tudi šola in zna-

VELIKONOČNA

ŽIVLJENJE NOVO SE BUDI,
BRSTI ZELENJE, CVET DEHTI:
ALELUJA!

IN PTIČKE PEVKE ŽVRGOLE,
SE VESELE, BOGA SLAVE:
ALELUJA!

OD SMRTI NAŠ GOSPOD JE VSTAL,
DA BI ŠE NAM VSTAJENJA DAL:
ALELUJA!

PREMAGAL SMRT, PEKLA TEMO
IN NAM ODPRL JE VHOD V NEBO:
ALELUJA!

HVALEŽNO ZDRUŽI SE Z MENOJ,
O ČLOVEK VSAK, Z MENOJ ZAPOJ:
ALELUJA!

"ZAHVALJEN, JEZUS, NAŠ GOSPOD!"
GLASI SE NAJ POVSOD, POVSOD!
ALELUJA!

Ksaver Meško



nje ne pomenita mnogo. Mira povsod rada pomaga, tudi v našem verskem središču. Tako prisrčno zazveni njeno vprašanje: "Kako ste?"

Poleg šolskih obveznosti je imela vedno rada tudi košarko. Pa naj dodam še to, da nima le diplome v rokah. Zna speči tudi zelo okusno pecivo. Torej se hoče uveljaviti tudi na kuharskem polju, kar je značilno za slovensko dekle. Tudi zanjo velja Prešernova Zdravljica, v kateri nazdravlja pesnik:

"Bog živi vse Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle..."

HEATHMONT, VIC. — Družina pokojnega Alojza Novaka bi se rada iskreno zahvalila vsem, ki so ob smrti našega očeta, tasta, starega očeta in starega starega očeta izrekli svoje sožalje, molili ob pokojnikovi krsti, se udeležili pogrebne maše in se nam pridružili tudi na žalostni poti na pokopališče. Bog naj Vam vsem povrne! Pokojnega očeta priporočamo v molitev tudi v bodoče! — Žalujemo hčerki Eva Haarburger in Helga Yap z družinama.

STUART PARK (DARWIN), N. T. — Pa naj se še bivša Melbournčanka oglasi. Kmalu po poroki smo se odselili semkaj — nad tri leta je že tega, pa je tako hitro minilo. Odkar smo tukaj, smo dobili še enega fantka, ki smo mu dali ime Mark, mož (kitajskega rodu — op. ur.) pa mu je dodal še ime Foon-Teng (po naše bi to pomenilo: srečna družina). Za porod sem bila v Melbournu, saj imam tam še starše (Pinterič — op.ur.) in teti (Drezga ter Bračko — op. ur.), krstili pa smo ga po povratku v Darwin 18. decembra 1983 v St. Paul's Church, Nightcliff, kjer je bil letos tudi Tomaž pri birmi.

Mož Gregor ima restavracijo, ki mu gre zelo dobro. V dveh letih je dobil dve zlati medalji za najboljši restavrant v Darwinu.

Tu sem spoznala tudi nekaj naših ljudi. Največ je Makedoncev, Hrvatov in tudi Srbov. Dozdaj vem samo za eno gospo Slovenko in za enega slovenskih fantov, ki je živel svoj čas v Melbournu, kjer je bival v Baragovem domu, hostelu verskega središča. Primka se ne spominjam, a ime mu je Bruno, poročen pa je z Avstralko italijanskega rodu. Imata okrog dve leti staro punčko. Omenjeni gospe je ime Marica in je tudi doma iz Maribora, kjer sem bila rojena jaz. Tukaj je že dvajset let in dela na darwinskem občinskem uradu. Ko je pred nekaj leti za božič tu divjal ciklon Tracy ter Darwin uničil, je ona izgubila moža. Hčerko pa ima v Mariboru.

Morda je le kdo med bralci, ki ga vse to zanima, kar sem Vam v pismu nadrobila.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!



V pismo prilagam tudi naročnino za MISLI in obenem pošiljam naš novi naslov, ker smo se nedavno preselili v drugi okraj Darwina. Če bosta denar za naročnino prinesla tudi mama in ata, pa naj bo oni denar za mašo moje drage stare mame Matilde Kukovec, ki ste jo v Melbournu pokopali. Zelo jo še vedno pogrešam, kakor tudi starše, pa slovenske maše v Kew, pa na splošno kar vse znane obraze in celo mesto Melbourne. Zelo pogrešam tudi naš slovenski jezik in domačo glasbo, moram pa povedati, da tudi tukaj poslušamo radijsko oddajo v slovenščini.

Vsem pošiljam lepe slovenske pozdrave, posebno pa uredniku MISLI. Naš mesečnik vedno težko pričakujem, saj mi prinese toliko novic. — Yelka Li z družino.

HOME BUSH, N. S. W. — Pošiljam Vam naročnino za leto 1985 ter še majhen dodatek za tiskovni sklad. Razumem Vas, p. urednik, da naredite vse kar zmore-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM



TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

te glede našega mesečnika "Misli". K nam vedno prihaja zelo redno in to že čisto na koncu dotičnega meseca. To je še vse v redu. Zelo me pa moti dejstvo, da moramo vedno čitat naše drage "Misli" za en cel mesec nazaj. Zato predlagam, če bi bilo mogoče, da bi naše "Misli" začele misliti za en mesec naprej. Tako bi lahko še vsepovsod prispelo pravočasno, pa četudi pozno z ozirom na svojo mesečno izdajo.

Prisrčen pozdrav! – Naročnik.

Hvala za razumevanje, da je urejevanje MISLI pač moje postransko delo in razni zastoji zavise od sto nepredvidenih vzrokov. Ni lahko vselej urediti tako, da bi MISLI "mislile za mesec naprej". Pri tej številki se mi je to pač posrečilo, ker je velika noč v začetku aprila in sem vedel, da aprilka številka ne more priti v tisk pred prazniki. Drugič pa vse kaže na izdajo v prvem tednu meseca, pa pride vmes kaj nepričakovane, kar povzroči zakasnitev. Članki so pripravljeni – tudi taki za isti mesec – in ni več časa, da bi jih mogel zamenjati. – Urednik.

BULLEEN, VIC. – Dragi bralci naših MISLI širom Avstralije! Morda pa je le kdo med Vami, ki je doma iz župnije Dolenja vas pri Ribnici na Dolenjskem. Od tam pišejo, da je njihova cerkev v velikem popravilu, ki ga sami ne bodo zlepa zmogli. Zato se obračajo tudi na tiste svoje ljudi, ki so raztreseni po svetu in se morda le še radi spominjajo cerkve, v kateri so bili krščeni in kamor so svoj čas hodili k maši. Kakršna

koli pomoč, pa naj bo še tako majhen dar, bo hvaležno sprejeta. Seveda tudi od drugih rojakov, četudi niso doma iz Dolenje vasi, pa so jim slovenske cerkve pri srcu. Saj Bog bogato povrne vsako dobroto, vidno in nevidno – nobenemu ne ostane dolžnik.

Dar lahko pošljete na upravo oz. uredništvo MISLI, ali pa izročite v svojem verskem središču.

Uredniku pa moja zahvala za to objavo. Njemu in vsem naročnikom ter bralcem lepe velikonočne pozdrave od Anice Smrdel in družine.

BELJAK, AVSTRIJA – "Misli" mi je naročila stara znanka Ivanka Banova iz Melbourne in jih nad vse cenim. Kadar pridejo, me razvesele kot prijeten obisk iz daljne Avstralije. Morda ne boste verjeli, da jih prečitam do zadnje besede. Občudujem v poročilih agilnost avstralskih Slovencev.

Iz srca sem hvaležna p. uredniku, da mi mesec za mesecem nudi toliko duhovne hrane. Na razne liste

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŽŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

Če Vas pot pripelje v Gippsland
– na The Ninety Mile Beach in v
The Lakes National Park: lastnik

LOCH SPORT BAKERY
in
COFFEE SHOP

je Vaš rojak, ki Vam bo po domače
in po zmerni ceni postregel.

Priporoča se: MIHAEL ERJAVEC,
2662 National Park Road,
LOCH SPORT, Vic. 3851



Tel.: (051) 46 0466

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

**678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056**

**Govorimo
tudi slovensko**

in revije sem naročena, a "Misli" so zame na prvem mestu. Zanimivo se mi zdi, da moram preko Avstralije zvedeti — pod rubriko "Izpod Triglava" — kaj se godi ali se je zgodilo ne daleč od tu preko meje. . .

Kljub temu, da imam že osmi križ, moram povedati, da me drži pokonci vera in smučarija. Četudi hodim težko in s pomočjo palice, ne zamudim nobenih smučarskih tekem. Kot gledalka seveda. Bila sem v Sarajevu na zimski olimpijadi, v Seefeldu na tekmah za svetovno prvenstvo, na naši Planici sem pa tako večkrat in se počutim kot doma.

Preko "Misli" pozdravljam vse avstralske Slovence, zlasti pa urednika — Minca Eberle.

On: "Ko bi se povrnili tisti časi mladosti! Veš, s kom bi se poročil?"

Ona: "S kom pa?"

On: "S tabo, dragica!"

Ona: "To misliš ti."

Žena vnetega ribiča toži sosed: "Danes sem šla z možem loviti ribe, pa sem spet naredila vse napak: govorila sem preveč na glas, vzela napačni trnek, ga prezgodaj potegnila iz vode . . . pa končno ujela več rib kot on."

REŠITEV križanke prejšnje številke. — Vodoravno: 1. nota; 5. okno; 8. okoren; 11. domina; 14. amo; 16. Eva; 17. saten; 19. molk; 22. tram; 23. papir; 24. i-

**HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.**

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

**7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)**

**TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275**

**THE
BEST IN
THE WEST**

WESTERN TOYOTA
662 Woodville Road,
Guildford, N. S. W.
Tel.: 727 4111

Sydneyski rojaki!

Gospa KAREN HAMMOND,
zastopnica za prodajo novih avtomobilov,
vam garantira zamenjavo in nakup vozila
pod najboljšimi pogoji v Sydneyu.
Obljublja vam, da ne boste prevarani!

me; 26. Ave; 27. kaplan; 29. Kanada; 32. trta; 33. znak.
— Navpično: 1. norast; 2. O.K.; 3. togota; 4. ar; 6. kri;
7. osa; 9. Eden; 10. nov(ember); 12. mama; 13. naliv; 15. Marta; 18. Emil(ijan); 20. opasan; 21. krepak; 23. pena; 25. mak; 27. kit; 28. pot; 30. N(ova)Z(elandija); 31. da.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Zalika Svenšek, sestre Slomškovega doma, Francka Anžin in Marija Špilar, Anica Šutej, Anica Buchgraber, Irma Ipavec, Terezija Kordish, Maria Laznik, Amalia Kucler, Slavko Koprivnik, Angela Židan, Maria Lapuh, Vinko Jager, Marija Oražem, Ivanka Kreml, Antonija Podbevšek, Marija Vravnik. Žreb se je tokrat nasmehnil — Antoniji Podbevšek.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

**BOLOGNA
SMALLGOODS**

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

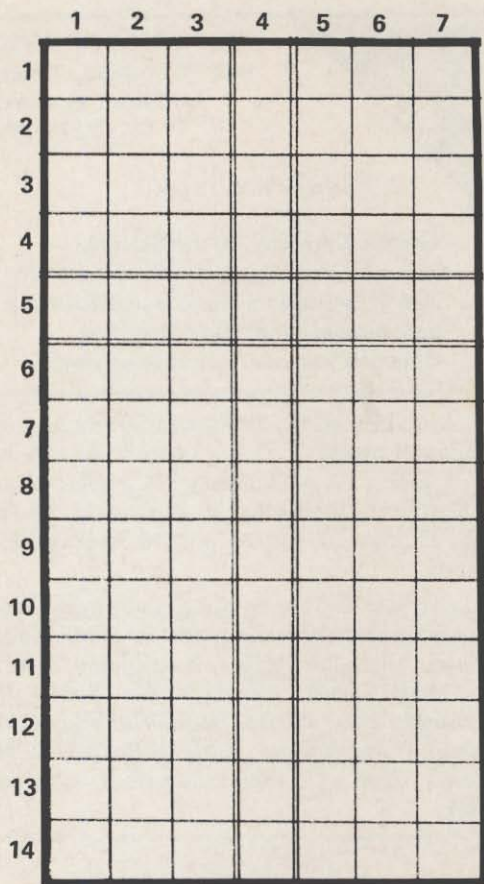
Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN



VELIKONOČNI LIK

(Eligij Šerek)

V srednji navpični vrsti (4) so zadnje črke besed leve strani in občenem začetne črke besed desne strani lika, razen pri besedi 5.

Vodoravno (leva stran): 1. vrsta petja; 2. že od davna vrsta zabave in praznovanja; 3. samostanski predstojnik; 4. poljski pridelek; 5. velikonočni vzklík (beseda gre od 1 do 7, ker tvori s 4 križ); 6. del vsakega zavitka; 7. pravljíčna bitja; 8. človekov glas presenečenja ali groze; 9. grajanje, šolska kazen; 10. ima gotovo strastno razvado; 11. eden prerokov stare zaveze; 12. povezava dveh bregov; 13. južnoameriška država; 14. del Slovenije.

Vodoravno (desna stran): 1. znanost, znanje; 2. tanek, suh; 3. za povezovanje je potreben; 4. velika veža, slavnostna dvorana; 6. na zunaj kaže notranjo bol; 7. nima para; 8. ploskovni lik; 9. znak prvih kristjanov; 10. varen pred nalezljivo boleznijo (tujka); 11. dobiva gotov znak starosti; 12. za gradnjo obdelan les; 13. del obraza; 14. občutek, da si ga pred drugimi polomil.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ! — pravijo doma

- + Vedno je brez težav dihal, saj je užival pljučno pečenko.
- + Novinar, ki odpre vrata resnice, je v resnici že za zapahi.
- + Visoki tovariši odstopajo le iz zdravstvenih razlogov. Imamo torej zelo zdrave funkcionarje.
- + Čeprav jim ne verjamem, me ne prepričujejo za stonj.
- + Ali bo sedanji čas tudi nekoč svetla preteklost?
- + Vse je v delavskih rokah. Kaj pa v žepih?
- + Opazil sem, da je svetla prihodnost že mimo.
- + Težko je tuliti z volkovi, če ješ zelje in krompir.
- + "Jaz koledarja sploh ne potrebujem. Ko mi prodajo kruh od sobote, vem, da je ponedeljek."
- + Kako bi prišlo v Jugoslaviji najlažje do spremembe? — Tako, da bi Jugoslavija napovedala Združenim državam Amerike vojno, naslednji dan bi se pa vdala.
- + Pravijo, da smo pri nas vsi enaki. Sebe iz skromnosti ne štejejo zraven.

"Ves teden presedite v gostilni, zakaj pa še v nedeljo ne?"

"Nedelja je za mojo družino: nedeljo presedim doma pred televizijo."

Navpično: 1. (1 — 4) prepír, različnost mnenj; 1. (9 — 12) z glasovi izražam veselje; 2. (6 — 8) začetek, vzrok; 3. (13 in 14) egipčanski sončni bog; 4. (1 — 14) vesela vest nam vsem (če ti je seveda uspelo najti pravilne vodoravne besede); 5. (8 — 10) središče krščanstva; 6. (6 in 7) oziralni zaimek; 7. (11 — 14) posedujem, je moja last.

REŠITEV pošljite najkasneje do 11. aprila na uredništvo!

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.— dol.
TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. — Cena vezani knjigi 4.— dol, broširani 3.— dolarje.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. — Cena 6.— dolarjev.

KRISTJAN MOLÍ je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.—dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dolarja.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtné spise Tomaža Kempčana. — Cena 5.— dolarjev.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

DREAM VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.— dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. — Cena 8.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.—dol.

KRAŠKI IZLIVI — Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.— dol.

ISKANJE — Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.— dolarje.

CVET LJUBEZNI — Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.— dol.

Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.



CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so končno dospele in so na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik — A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.— dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pestre vsebine. Cena goriške zbirke je 18.— dol.



SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!



Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!